

243

620

DE STEM VAN

DE STILTE.

PER
~~Vak~~ 147

VAK

No.

Per 197
243

DE STEM VAN DE STILTE.

EN ANDERE UITGEZOCHTE FRAGMENTEN
UIT HET

BOEK DER GULDEN VOORSCHRIFTEN.

VOOR HET DAGELIJSCH GEBRUIK VAN LANOES
LEERLINGEN)

VERTAALD EN UITGELEGD DOOR

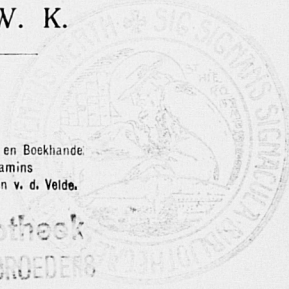
H. P. B.

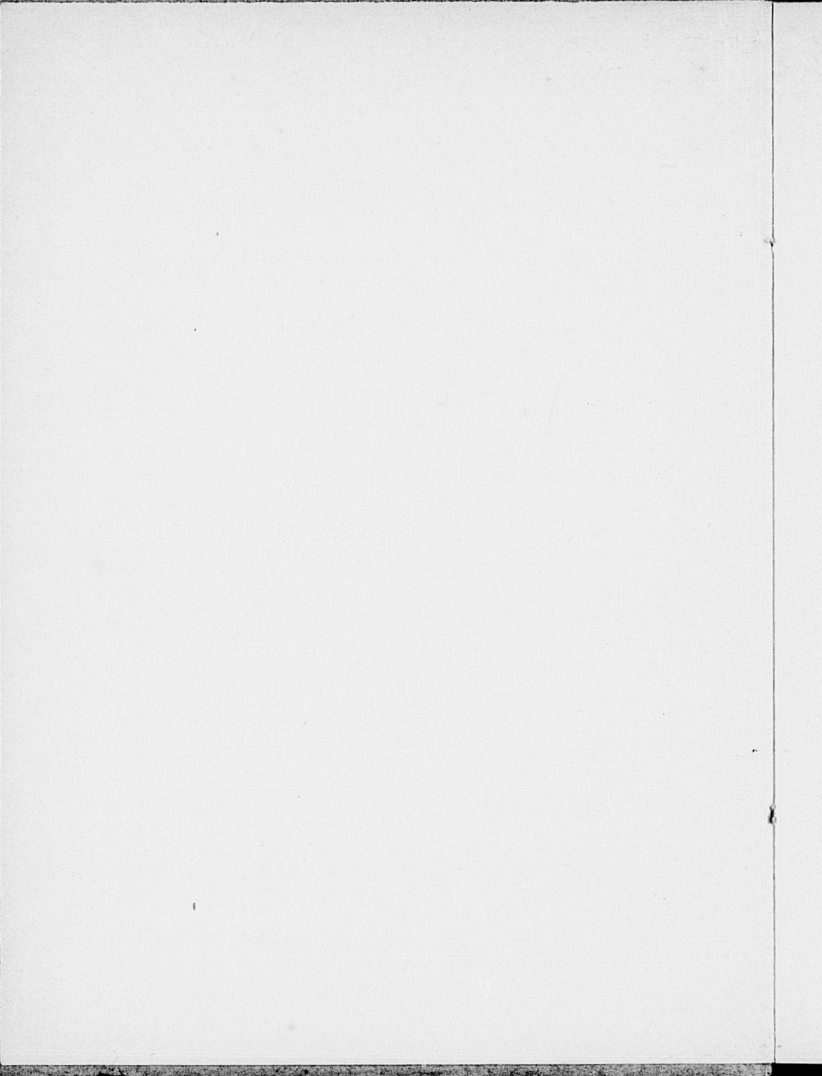
UIT HET ENGELSCH OVERGEBRACHT DOOR

M. v. W. K.

Semarang-Drukkerij en Boekhande.
H. A. Benjamins
voorheen v. Asperen v. d. Velde.

Bibliotheek
MINDERBROEDERS
WEERT

Opgedragen aan de Weinigen.

INHOUD.

	BLZ.
1.—DE STEM VAN DE STILTE . . .	15
2.—DE TWEE PADEN	41
3.—DE ZEVEN PORTALEN.	69

Al de woorden, met cijfers gemerkt, worden onder overeenstemmende cijfers volkomen uitgelegd in de Verklaringen aan het einde van het boek.

VOORWOORD.

De volgende bladzijden zijn ontleend aan *Het Boek der Gulden Voorschriften*, een der werken, die in gebruik gegeven worden aan de beoefenaren van het Mysticisme in het Oosten. De kennis dier werken is in die school verplichtend, en de leeringen daarin vervat, worden door vele theosofen aangenomen.

Daar ik verscheidene dier Voorschriften uit 't hoofd ken, is het werk der vertaling betrekkelijk gemakkelijk voor mij geweest.

Het is welbekend, dat in Indië de methoden van zielkundige ontwikkeling verschillen bij de Goeroes, (leeraren of onderwijzers), niet alleen, omdat deze tot verschillende Scholen van Wijsbe-

geerte behooren, waarvan er zes zijn, maar ook omdat elke Goeroe zijn eigen leerstelsel heeft, hetwelk hij gewoonlijk zeer geheim houdt. Doch in de Esoterische scholen aan gene zijde van de Himâlayas, verschillen de wijzen van onderricht onderling niet, tenzij de Goeroe slechts een Lama is, en maar weinig meer geleerd heeft dan degenen, aan wie hij onderwijs geeft.

Het werk, waaruit ik hier vertaal, maakt een deel uit van dezelfde reeks, als die, waaruit de "Stanzas" van *Het Boek van Dzyan* genomen zijn, het boek, waarop *De Geheime Leer* is gegrond. Evenals het groote mystieke werk, *Paramârtha* genaamd, dat, zooals de legende van Nâgârdjoena ons vertelt, geleverd is geworden aan den grooten Arhat, door de Nâgas of "Slangen,"—een naam aan de oude Ingewijden gegeven,—maakt *Het Boek der Gulden Voorschriften* aanspraak op dezelfde af-

komst. Toch worden de grondstellingen en denkbeelden, welke daarin zijn, hoe edel en oorspronkelijk ook, dikwijls onder verschillende vormen in Sanskriet-sche werken teruggevonden, zooals in de *Dnyaneshwari*, de verheven mystieke verhandeling, waarin Krishna aan Ardjoena in gloeiende kleuren den toestand beschrijft van een volkomen verlichten Yogî, en ook nog in zekere Oepanishaden. Dit is niet meer dan natuurlijk, daar de meeste,—zoo al niet alle groote Arhats, de eerste volgelingen van Gautama Boeddha,—Hindoes en Ariërs en geene Mongolen waren, voornamelijk zij, die naar Tibet uitweken. De werken welke alleen door Aryasangha zijn nagelaten, zijn reeds zeer talrijk.

De oorspronkelijke *Voorschriften* zijn gegrift op dunne, langwerpige vierkanten, de afschriften zeer dikwijls op schijven. Deze schijven of platen worden gewoonlijk bewaard op de altaren

der tempels, die verbonden zijn met de centra, waar de zoogenaamde "bespiegelende" of Mahâyâna (Yogâtjarya) Scholen gevestigd zijn. Zij zijn op verschillende manieren geschreven, soms in het Tibetaansch, maar meestal in beeldschrift. (*) De priester taal (het Senzar) kan buiten haar eigen alfabet om, op verscheidene manieren worden vertolkt door cijferteekens, die meer hebben van beeldschrift dan van lettergrepen. Eene andere methode (*lug*, in het Tibetaansch) is het gebruikmaken van getalletters en van kleuren, waarvan elke overeenstemt met een letter van het Tibetaansche alfabet, (dertig enkelvoudige en vier en zeventig samengestelde letterteekens), die aldus een volledig alfabet van geheimschrift vormen. Wanneer er beeldschrift wordt gebruikt, dan is er eene bepaalde wijze om den tekst te lezen, zooals in dit geval voor

[*] Ideographs.

de drie en dertig letters van het alphabet; voor woorden en voor spreuken staan de zinnebeelden en teekens, die in de astrologie gebruikt worden, n. l. de twaalf teekens van den dierenriem en de zeven oorspronkelijke kleuren,—elk drievoudig getint, d. i. de lichte, de oorspronkelijke, en de donkere kleur. Want in deze methode, leveren de twaalf teekens van den dierenriem, vijf keeren herhaald, en verbonden met de vijf elementen en met de zeven kleuren een geheel alphabet, dat samengesteld is uit zestig heilige letters en uit twaalf teekens. Een teeken, aan het begin van den tekst geplaatst, bepaalt, of de lezer hem spellen moet naar de Indische wijze, wanneer elk woord slechts eene Sanskriet-toepassing is, of naar het Chineesche beginsel, om in beeldschrift te lezen. De gemakkelijkste wijze is evenwel die, welke den lezer in staat stelt, geene bijzondere of *welke* taal dan ook waar-

aan hij de voorkeur geeft, te gebruiken, daar de teekens en symbolen, evenals de Arabische getalleters of zinnebeelden, gemeenschappelijk en internationaal eigendom waren van ingewijde Mystici en hunne volgelingen. Dezelfde eigenaardigheid kenmerkt een der Chineesche manieren van schrijven, die met evenveel gemak gelezen kan worden door ieder, die er mede bekend is, b. v. een Japannees kan haar in zijne eigene taal even gemakkelijk lezen als een Chinees in de zijne.

Het Boek der Gulden Voorschriften,— waarvan er eenige vóór-Boeddhistisch zijn, terwijl andere tot een lateren datum behooren, — bevat ongeveer negentig afzonderlijke kleine verhandelingen. Hiervan leerde ik er negen en dertig uit 't hoofd. Om de rest te vertalen, zoude ik mijn toevlucht moeten nemen tot aantekeningen, die verspreid zijn over een te groot aantal papieren

en memoranda, — gedurende de laatste twintig jaren verzameld, en die nooit geordend zijn, — om zoo iets tot eene eenigszins gemakkelijke taak te maken. Ook kunnen zij niet alle vertaald worden en aan eene wereld geschonken, die te zelfzuchtig is, en te gehecht aan voorwerpen der zinnen, om in welk opzicht dan ook er op voorbereid te zijn, zulk eene verheven ethica met de rechte bezieling te ontvangen. Want tenzij iemand met ernstige volharding streeft naar Zelfkennis, zal hij nooit een gewillig oor leenen aan raadgevingen van deze soort.

En toch zijn stapels boekdeelen Oostersche letterkunde gevuld met zulke zedeleeringen, voornamelijk de Oepanishaden.

“Dood alle begeerte tot leven,” zegt Krishna tot Ardjoena. “Die begeerte verwijlt alleen in het lichaam, het voertuig van het belichaamde Zelf, niet in het Zelf, dat “eeuwig, onvernietigbaar

is, dat niet doodt, noch gedood wordt.” (Kathopanishad).

“Dood de gewaarwording,” leeraart Soetta Nipâta; wees gelijkmatig in vreugde en smart, in winst en verlies, in zegepraal en nederlaag.”

Verder: “Verblijf alleen in het Eeuwig.” (ibid.) “Dood de zucht tot afgescheidenheid,” herhaalt Krishna in menigvuldigen vorm. “Het Denkvermogen (Manas), dat toegeeft aan de zwervende zinnen, laat de Ziel (Boeddhi) even hulpeloos als de boot op het water, die door den wind uit de koers is gedreven. (Bhagawad Gîtâ, ii — 67).

Daarom achtte ik het beter, om alleen eene oordeelkundige keuze te doen uit die verhandelingen, welke het best geschikt zijn voor de weinige, werkelijke Mystieken in de Theosofische Vereeniging, en die zeker in hunne behoeften zullen voorzien. Zij alleen zullen de volgende woorden van Krishna-

Christos, het "Hoogere Zelf" waardeeren:

"De Wijzen treuren noch over de levenden, noch over de dooden.

Nooit is er een tijd geweest, dat ik niet bestond, noch gij, noch deze bestuurders der menschen, noch zal een onzer later ooit ophouden te zijn." (Bhagawad Gîtâ, ii. 11 — 12).

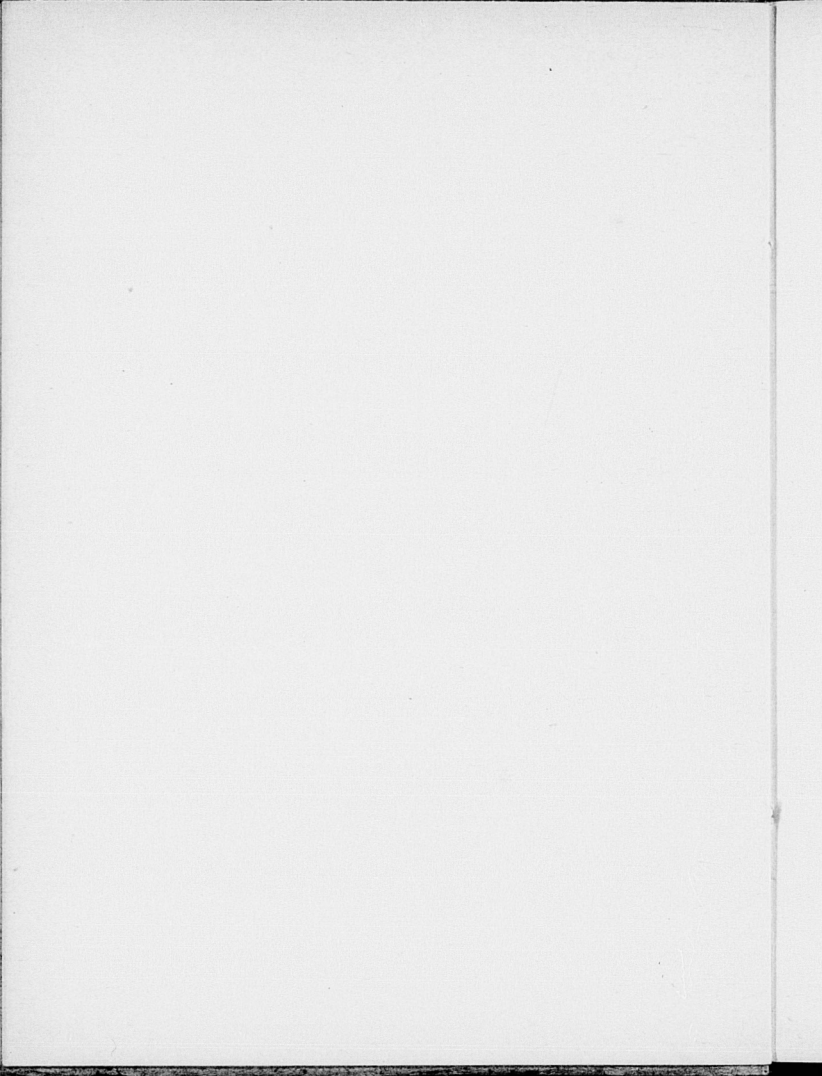
Ik heb mijn best gedaan om in deze vertaling de dichtertlijke schoonheid der taal en der beeldspraak terug te geven, die het oorspronkelijke kenmerken. In hoeverre ik daarin geslaagd ben, laat ik den lezer ter beoordeeling over. *)

1889.

H. P. B.

*) Bij de tweede overzetting in het Nederlandsch, is het dichtertlijk rhythmus van den Engelschen tekst wel is waar verloren gegaan, doch ik deed mijn best door eene zooveel mogelijk juiste vertaling tegemoet te komen aan hen, die niet bekend met de Engelsche taal zijnde, toch gaarne, zij het dan ook uit de tweede hand, kennis zouden willen maken met den inhoud van dit, volgens Annie Besant, "keurig proza-gedicht van H. P. B.; hetwelk een harer uitgezochtste geschenken aan de wereld is."

VERT:

FRAGMENT I.

UIT "HET BOEK DER GULDEN VOORSCHRIFTEN".

DE STEM VAN DE STILTE.

De volgende voorschriften worden gegeven aan hen, die onbekend zijn met de gevaren, verbonden aan de lagere IDDHI.¹

Hij, die wenscht te hooren en te begripen de stem van Nâda,² den "Klankloozen Klank," moet van Dhâranâ³ den aard leeren kennen.

Onverschillig geworden voor uiterlijke voorwerpen moet de leerling trachten uit te vinden, den Râdjah der zinnen, den Gedachtevoortbrenger, Hem, die begoocheling opwekt.

Het Denkvermogen is de groote Dooder van het Werkelijke.

Laat de Leerling dien Dooder verslaan.

Want—

Wanneer zijn eigen vorm hem onwerkelijk toeschijnt, zooals vormen in droomen dat doen,

Wanneer hij opgehouden heeft het vele te hooren, dan kan hij den Ééne onderscheiden, — den innerlijken klank, die den uiterlijken doodt.

Dan alleen, niet vóór dien tijd, zal hij de regionen van Asat, het onwerkelijke, verzaken, om te komen in het rijk van Sat, het werkelijke.

Vóórdat de Ziel kan zien, moet de innerlijke Harmonie bereikt zijn, en moeten de vleeschelijke oogen blind geworden zijn voor elke begoocheling.

Vóórdat de Ziel kan hooren, moet

het beeld (de mensch) even doof worden voor geraas als voor gefluister, even doof voor de kreten van brullende olifanten, als voor den zilverklank van 't gegons van den gouden vuurvlieg.

Vóórdat de Ziel kan verstaan en zich herinneren, moet zij met den Zwijgenden Spreker even innig vereenigd zijn, als de vorm, waarnaar de klei wordt gekneed, eerst vereenigd was met de gedachte van den pottenbakker.

Want eerst dan zal de Ziel hooren, en zal zij zich herinneren.

En dan, zal tot het innerlijk gehoor spreken,

DE STEM VAN DE STILTE
en zij zal zeggen :

Als uwe Ziel glimlacht, terwijl zij zich baadt in den zonneglans van uw leven; als uwe Ziel zingt in haar omhulsel van vleesch en stof; als uwe Ziel weent

in haren burcht van begoocheling; als uwe Ziel worstelt om den zilveren draad te verbreken die haar verbindt aan haren MEESTER,⁴ weet dan, O, Leerling, dat uwe Ziel nog van deze aarde is.

Wanneer aan 's werelds gedruisch, uwe ontluikende Ziel⁵ gehoor verleent, wanneer aan de roepende stem der Groote Begoocheling⁶ uwe Ziel antwoord geeft; wanneer, verschrikt op het gezicht van smartetranen, en door wanhoopskreten verdoofd, uwe Ziel zich terugtrekt als de schuwe schildpad in haar schild van ZELFBEHOUD, leer dan, O, Leerling, dat van haren "Zwijgenden God" uwe ziel een onwaardige tempel is.

Wanneer, wijl zij sterker is geworden, uwe Ziel uit hare veilige wijkplaats glijdt, en losbrekende uit haar beschermend omhulsel, haren zilveren draad ontrolt en voortsnelst; wanneer zij, op de golven der Ruimte hare beeltenis

ziende, fluistert: "Dit ben Ik"—verklaar dan, O, Leerling, dat in de weefsels van misleiding⁷ uwe Ziel gevangen is.

Deze aarde, Leerling, is de Halle van Smart, waarin, langs het Pad van vreeselijke beproevingen, hinderlagen zijn gelegd, om uw Ego te verstrikken door den bedriegelijken schijn, "Groote Ketterij"⁸ genaamd.

Deze aarde, O, onwetende Leerling, is slechts de ellendige poort, toegang gevende tot het schemerlicht, dat de vallei van waar licht voorafgaat, — het licht, dat geen wind vermag uit te dooven, het licht, dat brandt zonder olie of pit.

De Groote Wet zegt: "Teneinde van het AL-ZELF,⁹ de *kenner* te worden, moet gij eerst van het ZELF de *kenner* zijn." Om de kennis van dat ZELF te verwerven, moet gij het Zelf aan het Niet-Zelf opgeven, het Zijn aan het Niet-

Zijn, en eerst dan kunt gij uitrusten tusschen de vleugelen van den GROOTEN ZWAAN. Immer zoet is het, te rusten tusschen de vleugelen van dat, wat noch geboren is, noch sterft, maar het AUM¹⁰ is door alle eeuwen heen.¹¹

Bestijg den Zwaan des Levens, als gij zoudt willen weten¹².

Geef uw leven op, als gij zoudt willen leven¹³.

Drie Hallen, O, vermoeide Pelgrim, leiden tot het eind van alle vermoeienissen. Drie Hallen, O, overwinnaar van Mâra, zullen u brengen door drie toestanden¹⁴ in den vierden toestand van zijn¹⁵, en van daar, naar de zeven Werelden¹⁶, de Werelden van Eeuwige Rust.

Als gij hunne namen zoudt willen leeren, luister dan, en herinner ze u.

De naam der eerste Halle is ONWETENDHEID—Awidyâ.

Het is de Halle, waarin gij het licht zaagt, waarin gij leeft en sterven zult¹⁷.

De naam der tweede Halle is de Halle van ONDERRICHT. Daarin zal uwe Ziel van het leven, de bloesems vinden, maar onder elke bloem eene slang gekronkeld zien¹⁸.

De naam der derde Halle is WIJSHEID, waarboven zich uitstrekken de oeverlooze wateren van AKSHARA, de onvernietbare Bron der Alwetendheid¹⁹.

Als gij veilig de eerste Halle zoudt willen doorkruisen, laat dan uw denkvermogen de vuren der lusten, die daarin branden, niet houden voor 's levens zonnelicht.

Als gij veilig de tweede zoudt willen doorkruisen, blijf dan niet staan om in te ademen den geur van hare bedwelmende bloesems. Wanneer gij zoudt willen vrij zijn van Karmische banden, zoek

dan in die Mâyâvische regionen niet naar uwen Goeroe.

In de pleiziertuinen der zinnen toeven de WIJZEN niet.

De WIJZEN geven op de liefelijke stemmen van begoocheling geen acht.

Zoek naar hem, die u geboorte²⁰ zal geven, in de Halle der Wijsheid, de Halle, die verderop ligt, waarin alle schaduwen onbekend zijn, en waar het licht der waarheid schijnt met onverwelkende glorie.

Hetgeen ongeschapen is, houdt verblijf in u, Leerling, zooals het verblijf houdt in die Halle. Als gij het zoudt willen bereiken, en beide met elkander vereenigen, moet gij u ontdoen van uwe donkere gewaden van begoocheling. Onderdruk uwe vleeschelijke stem, vergun aan geen beeld der zinnen te staan tusschen zijn licht en het uwe, opdat

aldus die twee mogen vervloeien tot één. En, uw eigen Agnyâna²¹ ervaren hebbende, vlied weg uit de Halle van Onderricht.

Gevaarlijk is deze Halle in hare trouwelooze schoonheid, zij is noodig slechts voor uwe beproeving. Neem u in acht, Lanoe, anders zou uwe ziel talmen, verblind door begoochelenden glans, en gevangen gehouden worden in haar bedriegelijk licht.

Dit licht straalt uit van het juweel van den Grooten Verstrikker (Mâra)²². De zinnen betoovert hij, het denkvermogen verduistert hij, den onbedachtzame laat hij achter als een verlaten wrak.

De mot, door de verblindende vlam uwer nachtlamp aangetrokken, is gedoemd om in de dikke olie om te komen. De onbedachtzame Ziel, die verzuimt te strijden tegen den spotachtigen demon der begoocheling, zal naar

de aarde terugkeeren als slaaf van Mâra.

Aanschouw de legerdrommen van Zielen. Geef acht, hoe zij zwerven over de stormachtige zee van het menschelijk leven, en hoe zij, bloedend, uitgeput, en met gebroken wieken, een voor een neervallen in de woedende golven. Heen en weer geslingerd door de felle winden, opgezweept door den storm, worden zij door den vloed medegesleurd, en verdwijnen in den eersten den besten maalstroom.

Als gij door de Halle der Wijsheid zoudt willen bereiken de Vallei der Gelukzaligheid, O, Leerling, sluit dan uwe zinnen af voor de groote, verschrikkelijke ketterij van Afgescheidenheid. die u van de overigen vervreemdt.

Laat niet uwe "Hemelgeborene", gedompeld in de zee van Mâyâ, van de Algemeene Ziel zich afscheuren, maar laat het vurig vermogen zich terugtrekken

in uw binnenste binnenkamer, de kamer van het Hart ²³, de verblijfplaats van 's Werelds Moeder ²⁴.

Dan zal van uit het Hart, dat Vermogen opstijgen tot het zesde ; de plek, gelegen midden tusschen uwe oogen, waar het wordt de adem van de EENEZIEL, uws Meesters stem, de stem die alles doordringt.

Eerst dan kunt gij worden een "Zwerver in de Ruimte", ²⁵ die de winden bewandelt boven de golven, en wiens voetstappen de wateren niet raken.

Voor gij uwen voet zet op der ladder hoogste sport, de ladder der mystieke klanken, moet gij van uwen *Innerlijken* GOD de stem op zeven wijzen hooren.

De eerste is gelijk aan het zoet gekweel van den nachtegaal, een afscheidslied toezingende aan zijnen makker.

De tweede doet zich hooren als de klank van de zilveren cymbaal der Dhyânîs, die doet ontwaken de fonkelende sterren.

De volgende is als de welluidende klacht van den geest des Oceaans, gevangen in zijnen kerker.

En dit wordt gevolgd door het gezang van Wînâ²⁶.

De vijfde doordringt uw oor als de toon der bamboefluit.

Vervolgens verandert zij in bazuin-geschal.

Dit laatste trilt gelijk het dof gerommel van den donder.

De zevende overstemt alle andere klanken. Zij sterven weg, en worden niet meer gehoord.

Wanneer de zes²⁷ verslagen zijn, en aan 's Meesters voeten liggen, dan is de

leerling verbonden met den EENE²⁸, gaat in dien EENE op, en leeft in Hem.

Alvorens het pad te betreden, moet gij uw maanlichaam²⁹ vernietigen, uw verstandslichaam³⁰ reinigen, en zuiver maken uw hart.

Reine wateren van het Eeuwige Leven, als kristal zoo helder, kunnen zich niet vermengen met de troebele stroomen van den moessonstorm.

's Hemels dauwdrop, glinsterende in eersten morgenzonnestraal binnen den kelk der lotusbloem, wordt, op aarde neergevallen, slijk; zie, een modderspat is nu de parel.

Verzet u tegen onreine gedachten, eer zij u overweldigen. Als zij u verzoeken, leid hen af, want zoo gij hen ontziet, en zij wortel schieten en groeien in u, weet dan wel, dat zij u zullen overweldigen en dooden. Wees op uwe hoede,

28 DE STEM VAN DE STILTE.

Leerling, duld zelfs niet de nadering harer schaduw. Want die zal groeien, toenemen in omvang en kracht, en dan zal in dit wezen der duisternis uw wezen verzinken, vóór gij goed van dat zwarte, vuilaardige monster de tegenwoordigheid hebt begrepen.

Vóór de "mystieke Kracht"³¹ van u een God kan maken, Lanoe, moet gij het vermogen hebben verkregen om uw maanlichaam te verslaan naar willekeur.

Het Zelf der Stof en het Zelf des Geestes kunnen elkander nooit ontmoeten. Eén der twee moet verdwijnen, er is geen plaats voor beide.

Vóór uw Zieleverstand kan begrijpen, moet van de persoonlijkheid de kiem uitgeroeid, de slang der zinnen vernietigd worden, zonder mogelijkheid van herrijzenis.

Op het Pad kunt gij niet reizen, voordat gij het Pad zelf³² geworden zijt.

Laat uwe ziel het oor leenen aan elken kreet van smart, zooals de lotusbloem haar kelk ontsluit voor de morgenzon.

Laat niet de felle zon één traan van smart opdrogen, alvorens gijzelf dien hebt gewischt uit des lijdens oog.

Maar laat elke brandende menschentraan u op het harte vallen en daar blijven, en wisch hem nimmer weg, voordat de smart die hem deed vloeien, weggenomen is.

Deze tranen, O, medelijdenste aller harten, zijn de stroomen, die de velden der onsterfelijke liefdadigheid besproeien. Het is op zulken bodem dat bloeit de middernachtsbloesem van Boeddha³³, moeilijker te vinden en zeldzamer te aanschouwen dan de bloesem van den Wogayboom.

Daar ontspruit het zaad, dat vrijdom geeft van wedergeboorte. Het scheidt den Arhat af van begeerte en strijd, en

30 DE STEM VAN DE STILTE.

leidt hem door de gebieden van het Zijn naar den vrede en de gelukzaligheid, alleen bekend in het land van Stilte en van het Niet-Zijn.

Dood de begeerte; maar als gij haar doodt, wees dan op uwe hoede, anders zou zij uit den dood kunnen verrijzen.

Dood de zucht tot leven; maar als gij Tanhâ³⁴ verslaat, laat dit dan niet wezen, omdat naar het eeuwige leven gij smacht, maar om te vervangen het voorbijsnelende door het eeuwigdurende.

Begeer niets. Mor niet op Karma, noch op de onveranderlijke wetten der Natuur. Maar worstel enkel met het persoonlijke, het vergankelijke, het voorbijgaande en het sterfelijke.

Sta de Natuur bij, en werk met haar mede; de Natuur zal u dan beschouwen als een harer scheppers, en u gehoorzamen.

En zij zal wijd voor u de deuren openen van hare geheime kamers, voor uwen blik de schatten blootleggen, die verborgen liggen in de diepste diepten van haren reinen, maagdelijken boezem. Onbevlekt door stoffelijke aanraking, toont zij hare schatten alleen aan het oog des Geestes,—het oog, dat zich nimmer sluit, het oog, waarvoor in al hare koninkrijken geen sluier is.

Dan zal zij u de middelen en den weg wijzen, de eerste poort en de tweede, de derde en zoo tot zelfs de zevende toe. En dan het doel waarboven, badende in het zonnelicht des Geestes, onuitsprekelijke heerlijkheden liggen, ongezien door ieder ander, behalve door het oog der Ziel.

Er is slechts één weg, die naar het Pad leidt; alleen aan het uiteinde daarvan, kan de Stem van de Stilte vernomen worden. De ladder, waarmede de candi-

daat stijgt, bestaat uit sporten van smart en lijden; door de stem der deugd alleen, kan dit leed gestild worden. Wee u dan, Leerling, als er één enkele ondeugd is, die gij niet achtergelaten hebt; want bezwijken zal de ladder dan, en u ter aarde werpen; in den diepen modderpoel uwer zinnen en tekortkomingen rust haar voetstuk, en eer gij kunt beproeven dien gapenden afgrond te overschrijden, moet gij in de Wateren der Verzaking uwe voeten wasschen. Neem u in acht, opdat gij geen nog bezoedelden voet zoudt zetten op der ladder laagste sport. Wee hem, die met beslijkte voeten één sport zou durven verontreinigen. Het vuile en taaie slijk zal kleverig worden, opdrogen en zich op de plaats zelve aan zijne voeten hechten; en gelijk een vogel, die gevangen is in de verraderlijke lijm van den vogelaar, zal hij in verderen vooruitgang belemmerd worden. Vorm zullen

zijne ondeugden aannemen, en hem trekken naar omlaag. Verheffen zullen zich de stemmen zijner zinnen als het geschater en het gehuil van den jakhals na zonsondergang; als een heirleger zullen zijne gedachten worden, en hem wegvoeren als een geketende slaaf.

Dood uwe begeerten, Lanoe, maak krachteloos uwe ondeugden, alvorens de eerste schrede te zetten voor de plechtige vaart.

Onderdruk uwe zinnen, en breng ze voor immer tot zwijgen, alvorens gij een voet verplaatst, teneinde de ladder te bestijgen.

Breng uwe gedachten tot zwijgen, en vestig uwe geheele aandacht op uwen Meester, dien gij nog niet ziet, maar wiens tegenwoordigheid gij gevoelt.

Laat één zintuig in u overheerschend zijn, als gij tegen den vijand u wilt

beveiligen. Alleen door het zintuig, dat verborgen is in den schuilhoek van uw brein, kan voor uw beneveld zielegezicht ontsloten worden het steile Pad, dat tot uwen Meester leidt.

Lang en vermoeiend is de weg, die voor u ligt, O, Leerling. Eene enkele gedachte over het verledene, dat gij achter u hebt, zal u naar omlaag trekken, en opnieuw zult gij moeten stijgen.

Dood in u alle herinnering aan voorbijgegane ondervindingen. Zie niet achterom, of gij zijt verloren.

Geloof niet, dat begeerte ooit gedood kan worden door haar te bevredigen of te verzadigen, want dit is iets verfoeilijks, door Mâra ingegeven. Door de ondeugd te voeden, breidt zij zich uit, en schiet krachtig op, gelijk de worm zich vetmest aan het hart van den bloesem.

De roos moet wederom een knop worden, geboren uit den moederstam, voordat de parasiet haar hart verteerd, en haar levenssap opgebruikt heeft.

De gouden boom draagt zijnen vruch-
tenschat, alvorens zijn stam verwoest
wordt door den storm.

De Leerling moet *den verloren kinder-
staat* herwinnen, eer de eerste klank
zijn oor kan bereiken.

Het licht van den EENEN MEESTER,
het ééne onuitbluschbare gouden licht
des Geestes, schiet van het eerste begin
af zijne schitterende stralen uit over
den Leerling. Zij doordringen de *dikke*,
donkere wolken der Stof.

Nu eens hier, dan daar, verhelderden
deze stralen haar, gelijk zonnevonken
de aarde verlichten door het dicht
gebladerte heen van struikgewas. Maar,
O, Leerling, tenzij het vleesch lijdzaam

zij, het hoofd koel, de Ziel even krachtig en rein als de fonkelende diamant, zal zijn glans uw *binnenste* niet doordringen, zijn zonnelicht uw hart niet verwarmen, noch zullen de mystieke klanken der Âkâshaïsche hoogten ³⁵ uw oor bereiken, hoe gretig het ook zij, op den aanvankelijken trap.

Zonder te hooren, kunt gij niet zien.

Zonder te zien, kunt gij niet hooren.

Te kunnen hooren en te kunnen zien, dit is de tweede stap.

.

Wanneer de Leerling ziet en hoort, en wanneer hij ruikt en proeft met gesloten oogen, gesloten ooren, met mond en neusgaten dicht; wanneer de vier zintuigen één, en gereed zijn om over te gaan in het vijfde, dat van het innerlijke gevoel — dan is hij voortgeschreden tot den vierden trap.

En op den vijfden, O, vernietiger uwer gedachten, moeten deze alle weder gedood worden zonder mogelijkheid van wederopwekking.³⁶

Onttrek uw denkvermogen aan alle uiterlijke voorwerpen, aan alle uiterlijke gezichtspunten. Verdrijf innerlijke beelden, anders zouden zij op uw Zielelicht eene donkere schaduw werpen.

In DHÂRANÂ³⁷ zijt gij nu, den zesden staat.

Zijt gij tot den zevenden staat overgegaan, O, gelukkige, dan zult gij de heilige Drie³⁸ niet meer bespeuren, want die heilige Drie zijt gij nu zelf geworden. Gijzelf en de gedachte gelijk tweelingen van eenen stam; de Ster, welke uw doel is, schittert boven u.³⁹ De Drie, verblijf houdende in onuitsprekelijke glorie en gelukzaligheid, hebben nu in de Wereld van Mâyâ hunne namen verloren. Één ster zijn zij gewor-

38 DE STEM VAN DE STILTE.

den, het vuur, dat brandt zonder te verschroeien, het vuur, dat de Oepadhi⁴⁰ is der Vlam.

En deze toestand, O, gij Yogî, die geslaagd zijt, is wat men noemt Dhyâna,⁴¹ den onmiddellijken voorlooper van Samâdhi.⁴²

Opgelost is uw Zelf nu in het ZELF, Gijzelf in uw (Hooger) ZELF gedompeld in DAT GROOTE ZELF, waaruit gij eerst zijt uitgestraald.

Waar is uwe individualiteit nu, Lanoe, waar is de Lanoe zelf? Het is de vonk, opgenomen in het vuur, de druppel in den oceaan, de immer-tegenwoordige straal, opgelost in het Al, en in den eeuwig stralenden glans.

En nu, Lanoe, zijt gij de dader en de getuige, het uitstralend lichaam en de uitstraling zelve, het Licht in den Klank, en de Klank in het Licht.

Met de vijf hinderpalen zijt gij bekend, O, Gezegende, Hun overwinnaar zijt gij nu, de Meester van de zesde, de uitdrukker der vier vormen van Waarheid.¹³ Het licht, dat daarop valt is een afschijnsel van u, O, gij die Leerling waart, doch nu een Leeraar zijt.

En wat deze vormen van Waarheid betreft.—

Zijt gij niet gegaan door de eerste waarheid — de kennis van alle ellende?

Hebt gij niet den koning der Mârâ's overwonnen te Tsi, het portaal van verzameling — de tweede waarheid? ¹⁴

Hebt gij niet de zonde vernietigd bij de derde poort, en zoo de derde waarheid bereikt?

Zijt gij niet ingegaan in Tau, "het Pad," dat leidt tot kennis, — de vierde waarheid? ¹⁵

40 DE STEM VAN DE STILTE.

Zoo rust dan onder den Bodhiboom, die is de volmaking aller kennis, want weet, nu zijt gij de Meester van SAMÂ-DHI — den staat van volkomen inzicht.

Zie! Het Licht zijt gij geworden, de Klank zijt gij geworden, gij zijt uw Meester en uw God. Gij zijt ZELF het voorwerp van uw zoeken: de STEM, die onafgebroken klinkt door alle eeuwen heen, bevrijd van verandering, van zonde, de Zeven Klanken versmolten tot één:

DE STEM VAN DE STILTE.

OM TAT SAT.

FRAGMENT II.

UIT "HET BOEK DER GULDEN VOORSCHRIFTEN."

DE TWEE PADEN.

En nu, O, Meester van Mededoogen,
wijs gij den weg aan andere menschen.
Zie, hoe allen, kloppende om toege-
laten te worden, in onwetendheid en
duisternis blijven wachten, om de poort
der Liefelijke Wet te zien openvliegen!

De stem der Candidaten:

Zult niet gij, Meester van Barmhartig-
heid, de Leer van het Hart⁴⁶ verkondigen?
Zult gij weigeren uwe Dienaren te leiden
op het Pad der Bevrijding?

De Leeraar spreekt:

Twee zijn de Paden; drie, de groote Volmakingen; zes, de Deugden, die het lichaam veranderen in den Boom der Kennis. ⁴⁷

Wie zal tot hen naderen?

Wie het eerst hen betreden?

Wie zal het eerst aanhooren de leer der twee Paden als één, de waarheid, die ontsluit wordt omtrent het Heilige Hart? ⁴⁸ De Wet die, geleerdheid vermijdende, de Wijsheid onderricht, heeft een verhaal van weedom te openbaren.

Helaas, helaas, dat alle menschen Âlaya bezitten, één zijn met de Groote Ziel, en toch met zulk een bezit, Âlaya hun zoo weinig nut aanbrengt!

Zie, hoe, gelijk de maan weerkaatst wordt in de rustige golven, Âlaya weerkaatst wordt door groot en klein, in de nietigste atomen zich afspiegelt,

en toch niet in staat is aller harten te doordringen. Helaas, dat zoo weinigen van de gave gebruik maken, van de onschatbare weldaad, de waarheid te leeren kennen, het ware begrip der bestaande dingen, de kennis van het niet-bestaande!

De Leerling zegt:

„Wat moet ik doen, O, Meester, om wijsheid te verwerven?

Wat, O, Wijze om volmaking te winnen?

Zoek naar de Paden. Maar, O, Lanoe, wees rein van harte alvorens gij de reis aanvaardt. Leer, vóór gij de eerste schrede zet, het werkelijke te onderscheiden van het onwerkelijke, het immer-vergankelijke van het eeuwigdurende. Leer boven alles Hersengeleerdheid af te scheiden van Ziele-Wijsheid, de Leer van “het Oog” van de Leer van “het Hart.”

Ja, onwetendheid is gelijk aan een gesloten en dompig vat; de ziel is de vogel, die daarin opgesloten is; hij zingt niet, noch kan hij een veer verroeren, maar stom en onbeweeglijk zit de zanger, en sterft van uitputting.

Maar zelfs onkunde is beter dan Hersengeleerdheid zonder Ziele-Wijsheid om haar te verlichten en te leiden.

De zaden der Wijsheid kunnen niet ontspruiten en opschieten in dompige ruimte. Om te leven en ondervinding in te oogsten, heeft het denkvermogen wijde en diepte noodig, en punten van aanraking om het naar de Diamant-Ziel⁴⁹ te trekken. Zoek naar die punten niet in het rijk van Mâyâ, maar verhef u boven begoochelingen; zoek het eeuwige en onveranderlijke SAT,⁵⁰ en wantrouw de bedriegelijke inblazingen der verbeelding.

Want het denkvermogen is gelijk aan

een spiegel; terwijl het weerkaatst,⁵¹ vergaart het stof. Het heeft de zachte ademtochten der Ziele-Wijsheid noodig om de stof van onze begoochelingen weg te vagen. Zoek, O, Beginner, uw Denkvermogen met uwe Ziel te doen samensmelten.

Schuw de onwetendheid, en gelijkerwijze schuw de begoocheling. Keer uw gelaat af van de teleurstellingen der wereld; mistrouw uwe zintuigen, zij zijn bedriegelijk. Maar zoek binnen in uw lichaam — het omhulsel uwer gewaarwordingen — in het Onpersoonlijke, naar den "Eeuwigen Mensch;"⁵² en als gij hem gevonden hebt, schouw dan in u: gij zijt Boeddha.⁵³

Vermijd den lof, O, Toegewijde. Lof leidt tot zelfmisleiding. Uw lichaam is niet het Zelf. Uw ZELF is in zichzelf zonder een lichaam, en lof noch blaam maken er indruk op.

Zelfverheffing, O, Leerling, is gelijk aan een hoogen toren, waarop een hoogmoedige gek geklommen is. In trotsche eenzaamheid zit hij daar, door niemand opgemerkt, behalve door zichzelf.

Bedriegelijke geleerdheid wordt door de Wijzen verworpen, en verstrooid in den Wind door de Goede Wet. Haar wiel wentelt voor allen, voor de nederigen zoowel als voor de hoovaardigen. De "Leer van het Oog"⁵⁴ is voor de menigte; de "Leer van het Hart," is voor de uitverkorenen. De eersten herhalen met verwaandheid: "Zie, ik weet," de laatsten, zij, die in bescheidenheid hebben vergaard, bekennen nederig: "Zoo heb ik gehoord."⁵⁵

"Groote Zifter," O, Leerling, is de naam van de "Leer van het Hart."

Gezwind draait het molenrad der Goede Wet om. Het maalt dag en nacht

door. Van het gouden graan scheidt het de waardelooze zemelen af, het uitschot der bloem. De hand van Karma leidt het rad, de omwentelingen geven de kloppingen aan van het Karmische hart.

Ware kennis is de bloem, bedriegelijke geleerdheid de bolster. Wilt gij eten het brood der Wijsheid, dan moet gij met Amrita's ⁵⁶ heldere wateren uwe bloem kneden. Maar, als met Mâyâ's dauw gij zemelen kneedt, kunt gij slechts voedsel scheppen voor de zwarte duiven des doods, de vogels van geboorte, kommer en verval.

Als men u gezegd heeft, dat om een Arhan te worden, gij moet ophouden alle wezens lief te hebben — zeg hun, dat zij onwaarheid spreken.

Als men u gezegd heeft, dat om bevrijding te verwerven, gij uwe moeder moet haten, uwen zoon geringschatten,

uwen vader verloochoenen en hem "huisbewaarder" ⁵⁷ noemen, voor mensch en dier van alle medelijden afstand doen – zeg hun, dat hunne taal bedriegelijk is.

Want zoo slechts onderwijzen de Tirthikas, de ongeloovigen. ⁵⁸

Als men u geleerd heeft, dat uit handeling de zonde geboren wordt, en uit volstrekte werkeloosheid, de gelukzaligheid, zeg hun dan, dat zij dwalen. Het ophouden van menschelijke handeling, de bevrijding van het denkvermogen uit slavernij, door het opschorten van zonden en misslagen, zijn niet voor "Dewa Ego's." ⁵⁹ Zoo zegt de „Leer van het Hart."

De Dharma van het "Oog" is de belichaming van het uiterlijke en het niet-bestaande.

De Dharma van het "Hart" is de belichaming van Bodhi, ⁶⁰ het Blijvende en Eeuwigdurende.

Helder brandt de Lamp, wanneer pit en olie zuiver zijn. Om ze te reinigen, is een reiniger noodig. De vlam gevoelt het proces van zuivering niet. "De takken van den boom worden door den wind geschud; de stam blijft onbeweeglijk."

Dat Handeling en niet-handeling beide bij u mogen plaats vinden; in beweging moet uw lichaam zijn, uw denkvermogen rustig, uwe Ziel, als een bergmeer zoo doorzichtig.

Zoudt gij willen worden een Yogî van den "Tijdkring?" Dan, O, Lanoe:

Geloof niet, dat door verblijf te houden in donkere wouden, in trotsche afzondering en afgescheiden van de menschen, geloof niet, dat door te leven van wortels en planten, door te leschen uw dorst met sneeuw van de Groote Bergketen — geloof niet, O, Vrome, dat door dit alles gij zult wor-

den geleid naar het einddoel van algeheele bevrijding.

Geloof niet, dat door uwe beenderen te verbrijzelen, door uw vleesch en uwe spieren te verscheuren, gij met uw "Zwijgend Zelf" ⁶¹ vereenigd zult worden. Denk niet, dat wanneer van uwen groven vorm de zinnen zijn overwonnen, O, gij Slachtoffer uwer Schaduwen, ⁶² gij uwen plicht volbracht hebt bij natuur en mensch.

Zoo iets te doen, hebben de Gezegenden geminacht. De Leeuw van de Wet, de Heer van Barmhartigheid, van 's menschen weedom de ware oorzaak bemerkende, verzaakte onmiddelijk de zoete, doch zelfzuchtige rust in kalme woestenij. Van Aranyâni ⁶³ werd hij de Leeraar van het menschdom. Nadat Djoelâi ⁶⁴ Nirwâna was binnengegaan, predikte Hij in berg en dal, en hield in

de steden redevoeringen voor Dewa's, menschen en Goden.⁶⁵

Zaai vriendelijke daden, en hare vruchten zult gij plukken. Niet-handeling in eene daad van barmhartigheid, wordt eene handeling van doodelijke zonde.

Aldus spreekt de Wijze.

Zult gij u dan van handelen onthouden? Niet alzoo zal uwe Ziel haren vrijdom winnen. Om Nirwâna te bereiken, moet men zelfkennis verwerven, en van liefderijke daden is Zelfkennis de vrucht.

Heb geduld, 'Candidaat, als een die geen mislukking vreest, en geen voorspoed najaagt. Vestig den blik uwer Ziel op de ster, wier straal⁶⁶ gij zijt, de fonkelende ster, die schijnt in de grondelooze diepten van het Immer-zijn, de grenzelooze gebieden van het Onbekende.

Heb volharding als iemand die steeds lijden moet. Uwe schaduwen leven en verdwijnen;⁶⁷ dat, wat immer in u zal leven, dat, wat in u *weet*, omdat het kennis⁶⁸ is, is niet van voorbijvliedend bestaan; het is de Mensch die was, die is, en zijn zal, voor wien het uur nimmer slaat.

Wilt gij zoete vrede en rust verwerwen, Leerling, bestrooi dan met de zaden van verdienste de velden van toekomstige oogsten. Aanvaard de ellenden der geboorte.

Treed uit het zonnelicht in de schaduw, om meer plaats te maken voor anderen. De tranen, die den verzengenden bodem van smart en kommer besproeien, brengen bloesems en vruchten voort van Karmische wedervergelding. Buiten den smeltoven van 's menschen leven, en zijn zwarten rook, verheffen zich gevleugelde, gereinigde vlammen, vlam-

men die, opwaarts stijgende onder het oog van Karma, ten laatste het samenstel weven, dat verheerlijkt wordt door de drie gewaden van het Pad.⁶⁹

Die gewaden zijn: Nirmânakâya, Sambhogakâya, en Dharmakâya, het Verheven⁷⁰ kleed.

Het Shangna kleed⁷¹ kan weliswaar eeuwig licht aanbrengen. Het Shangnakleed verschaft het Nirwâna der vernietiging en houdt wedergeboorte tegen, maar O, Lanoe, het doodt insgelijks — de deernis. Niet langer kunnen de volmaakte Boeddha's, die zich tooien met Dharmakâya's heerlijkheid aan 's menschen verlossing medewerken. Helaas! zullen aan het Zelf de ZELVEN worden opgeofferd, het menschedom aan het welzijn van Enkelen?

Weet, O, Beginner, dat dit is het *Open* PAD, de weg tot zelfzuchtige zaligheid,

54 DE STEM VAN DE STILTE.

vermeden door de Bodhisattwa's van het "Geheime Hart," de Boeddha's van Mededoogen.

Te leven om het menschdom van dienst te zijn, is de eerste schrede, De zes verheven deugden⁷² te beoefenen, is de tweede.

Zich te omhullen met Nirmânakaya's nederig kleed, is voor zichzelf eeuwig zaligheid op te geven, ten einde aan 's menschen verlossing mede te werken. Nirwâna's zaligheid te bereiken, maar er afstand van te doen, is de meest verheven, laatste stap — op het Pad der Verzaking de hoogste.

Weet, O, Leerling, dat dit is het *Geheime* PAD, gekozen door de Boeddha's van Volmaking, die aan de zwakkere Zelfen het ZELF offerden.

En toch, als voor u de "Leer van het Hart" te hoog gevleugeld is, als gij

behoefte hebt uzelf te helpen, en vreest aan anderen hulp te brengen — wees dan bijtijds gewaarschuwd, gij vreesachtige, en blijf tevreden met de “Leer van het Oog.” Blijf hopen. Want is het “Geheime Pad” “heden” onbereikbaar voor u, “morgen”⁷³ zal het binnen uw bereik zijn. Leer, dat geene pogingen, ook niet de geringste — zoo- wel in goede of in slechte richting — verdwijnen kunnen uit de wereld der oorzaken. Zelfs opgeloste rook blijft niet zonder spoor, “Een ruw woord, in voorbijgegane levens uitgesproken, wordt niet vernietigd, maar komt steeds terug.”⁷⁴ De peperplant zal aan rozen geene geboorte geven, noch de geurige zilveren ster der jasmijnstruik veranderen in eenen doorn of eene distel.

“Heden” kunt gij uwe kansen scheppen voor uw “morgen.” Gedurende de “Groote Reis”⁷⁵ dragen oorzaken,

die elk uur geschapen worden, hunnen oogst van gevolgen, want strenge Rechtvaardigheid regeert de Wereld. Gedreven door den machtigen drang van nimmer-falende handeling, brengt zij aan sterfelijke levens geluk of smart, het Karmische nakroost van al onze vroegere gedachten en daden.

Neem dan zooveel, als verdienste in voorraad heeft voor u, O, gij geduldig hart. Wees blijmoedig, en blijf tevreden met uw lot. Het is uw Karma, het Karma van den cyclus uwer geboorten, de bestemming van hen, die van het begin tot het einde in uw gezelschap geboren zijn, met u van leven tot leven zich verheugen, en met u weenen, geketend als zij zijn aan uwe vroegere aardsche levens.

.

Handel "heden" voor hen, en zij zullen "morgen" voor u handelen.

Uit den bloesem van Zelfverzaking ontspruit de zoete vrucht van eindelijke Bevrijding.

Gedoemd te gronde te gaan is hij, die uit vrees voor Mâra zich onthoudt iemand te helpen, opdat hij niet handelen zou voor het Zelf. De pelgrim, die zijne vermoeide ledematen in stroomende wateren zou willen afkoelen, en toch niet duiken wil uit angst voor den stroom, loopt gevaar door de hitte te bezwijken. Niet-handeling, gegrond op zelfzuchtige vrees, kan slechts bedorven vruchten dragen.

De zelfzuchtige vrome leeft doelloos. Tevergeefs geleefd heeft hij, die zijn leven doorgaat zonder zijn aangewezen taak te volbrengen.

Volg het rad des levens; volg de wisseling van den plicht tegenover ras en maagschap, tegenover vriend en vijand, en sluit uw denkvermogen voor

genoegens, zoowel als voor smart. Put de wet uit van Karmische wedervergelding. Win Siddhi's voor uwe toekomstige geboorte.

Als gij niet kunt zijn de Zon, zoo wees dan de nederige planeet. Ja, als gij verhinderd zijt om gelijk de Middagzon te stralen op de besneeuwde toppen van den berg der eeuwige reinheid, kies dan, O, Neofiet, een nederiger loopbaan.

Wijs den Weg — hoe donker en verloren die ook is te midden der menigte — zooals de avondster dit doet aan hen, die hun pad in duisternis bewandelen,

Aanschouw Migmar, zooals in hare karmozijnkleurige sluiers gehuld, over de sluimerende aarde haar "Oog" voortdrijft. Aanschouw de vurige aura van de "Hand" van Lhagpa, in beschermende liefde uitgestrekt over de hoofden harer asceten. Beide zijn nu dienaren van Nyima,⁷⁶ in hare afwezigheid ach-

tergelaten als zwijgende wachters in den nacht. Toch waren beide in voorbijgegane Kalpa's schitterende Nyima's, en kunnen in toekomstige "Dagen" wederom twee Zonnen worden. Zoo zijn de rijzingen en dalingen in de Karmische Wet der Natuur.

Wees gelijk aan hen, O, Lanoe. Geef aan den vermoeiden pelgrim licht en verkwikking, en zoek naar hem, die nog minder weet dan gij, die zonder Leeraar, zonder hoop of troost, in ellendige wanhoop hongert naar het brood der Wijsheid en naar het brood, dat de schaduw voedt, en — laat hem de Wet leeren kennen.

Zeg hem, O, Candidaat dat hij die hoogmoed en zelfwaardeering tot slaven maakt van toewijding; dat hij, die aan het bestaan vasthoudende, toch zijn geduld en deemoed onderwerpt aan de Wet, zooals hij eene geurige bloem

nederlegt aan de voeten van Shâkya — Thoeb-pa,⁷⁷ in deze geboorte nog een Srotâpatti⁷⁸ wordt. De Siddhi's van volmaaktheid mogen nog ver, ver-af schijnen, maar de eerste schrede is gezet, hij heeft zich in den stroom begeven, en van den bergadelaar kan hij het gezicht, van de schuchtere hinde het gehoor verwerven.

Zeg hem, O Strever, dat ware vroomheid hem de kennis kan terugbrengen, de kennis, die hij had in vroegere geboorten. Het dewa-gezicht en het dewa-gehoor worden in één kort leven niet verkregen.

Wees nederig, als tot Wijsheid gij wilt geraken.

Wees nederiger nog, wanneer gij Wijsheid veroverd hebt.

Wees gelijk aan den Oceaan, die alle stroomen en rivieren in zich op-

neemt. Onberoerd blijft zijne machtige kalmte; hij gevoelt hunne aanwezigheid niet.

Beteugel door uw Goddelijk Zelf uw lager Zelf.

Beteugel door het Eeuwige, het Goddelijke.

Immer groot is hij, die de vernietiger is der begeerte.

Nog grooter hij, in wien het Goddelijke Zelf tot zelfs de kennis den begeerte vernietigd heeft.

Bewaak het Lagere, opdat het niet zou bezoedelen het Hoogere.

De weg tot eindelijke bevrijding ligt in uw Zelf.

Die weg begint en eindigt buiten het Zelf.

Ongeprezen door de menschen en nederig is de moeder aller stroomen, van het trotsche gezichtspunt der Tîr-

thika's bezien; ledig de menschelijke vorm, hoe vol ook van Amrita's welriekende wateren, volgens het oordeel der dwazen. Met dat al is het heilige land de geboorteplaats der heilige rivieren, en geëerd door alle menschen is hij, die Wijsheid bezit.

Arhans en Wijzen van het grenzelooze Gezicht⁸¹ zijn als de bloesems van den Oedoembaraboom, zoo zeldzaam. Arhans worden geboren in het middernachtelijk uur, tegelijk met de heilige plant met negen en zeven stengels,⁸² de heilige bloem, die zich in de duisternis opent en bloeit door de reine dauw op de bevrozen bedding der sneeuwbekruinde hoogten, hoogten welke door geen zondigen voetstap ooit betreden worden.

Niemand, O, Lanoe, wordt een Arhan in de geboorte, waarin voor de eerste maal de Ziel naar eindelijke bevrijding begint te smachten. En toch, O, gij

strevende: aan geen krijger, vrijwillig strijdende in den woesten kamp tusschen den levende en den doode,⁸³ aan geen enkelen recruit kan het recht geweigerd worden het Pad te betreden, dat leidt naar het gebied van den Strijd.

Want een van beide: hij zal overwinnen, of hij zal vallen.

Ja, indien hij overwint, zal Nirwâna hem toebehooren. Alvorens hij zijne schaduw afwerpt, zijn sterfelijken kluister, die vruchtbare oorzaak van foltering en van oneindige smart — zullen in hem de menschen eenen grooten en heiligen Boeddha vereeren.

En indien hij valt, zelfs dan nog zal hij tevergeefs niet vallen; de vijanden, die hij in den laatsten kamp versloeg, zullen niet tot leven wederkeeren in de volgende geboorte welke de zijne zal zijn.

Maar als gij Nirwâna zoudt willen bereiken, of afstand doen van den prijs,³⁴ O, gij onverschrokken hart, laat dan niet de vrucht van handeling of niet-handeling uwe beweegreden zijn.

Weet, dat de Bodhisattwa, die de Bevrijding inruilt met Verzaking, om zich te hullen in de ellenden van het "Geheime Leven,"³⁵ de "driewerf Ver-eerde" wordt geheeten, O, gij Candidaat voor weedom door de tijdkringen heen.

Het PAD is één, Leerling, en toch aan het eind tweevoudig. Door vier en zeven Portalen zijn zijne trappen aangeduid. Aan het eene einde is — onmiddellijke zaligheid, en aan het andere — uitgestelde zaligheid. Beide zijn hunne belooning waard: aan u is de keuze,

Het Eene wordt de twee, het *Open* en het *Geheime*.³⁶ Het eerste leidt naar het doel, het tweede naar Zelfopoffering.

Wanneer aan het Bestendige is opge-offerd het Onbestendige, is aan u de prijs; de droppel keert tot zijne bron weder. Het *Open* PAD leidt tot de veranderlooze verandering — tot Nirwâna, de heerlijke toestand van Onvoorwaardelijkheid, tot de Zaligheid, die menschelijk begrip te boven gaat,

Alzoo is het eerste Pad BEVRIJDING.

Maar het tweede is — VERZAKING, en daarom genaamd het "Pad van Weedom."

Dat *Geheime* Pad leidt den Arhan tot onbeschrijfelijk verstandelijk lijden, tot Smart over de levende Dooden,⁸⁷ en tot machteloos mededoogen voor de menschen met Karmische droefenis; de vrucht van Karma verschrikt de Wijzen echter niet.

Want er staat geschreven: "Leer alle oorzaken te vermijden, maar den grooten maalstroom van gevolg, als de groote

vloedgolf zult gij zijnen loop laten behouden.

De "Open Weg" zal, zoodra gij het doel daarvan bereikt hebt, er u toe leiden het Bodhisattwa-lichaam te verwerpen, en u den driewerf glorievollen staat van Dharmakâya ³³ te doen ingaan, die voor immer vergetelheid beteekent van de wereld der menschen.

De "Geheime Weg" leidt evenzoo tot Paranirwânische zaligheid — maar eerst aan het einde van ontelbare Kalpa's; tot Nirwâna leidt hij, zoo gewonnen en wederom verloren, door de grenzelooze deernis en het mededoogen met de wereld der misleide stervelingen.

Maar er is gezegd: "De laatsten zullen de grootsten zijn." Samyak Samboeddha, de Leeraar der Volmaaktheid, gaf voor de verlossing der Wereld zijn ZELF op, door stil te staan op den drempel van

Nirwâna — den staat der voortreffelijkheid.

Gij hebt nu kennis verworven omtrent de beide Wegen. De tijd der keuze zal aanbreken, O, gij gretige Ziel, wanneer het eind bereikt is en gij de zeven Portalen hebt doorloopen. Uw denkvermogen is helder. Niet langer zijt gij in bedriegelijke gedachten verward, want alles hebt gij nu geleerd. Ontsluierd staat de Waarheid, voor u; zij ziet u ernstig in het gelaat en zegt:

Zoet zijn de vruchten van Rust en Bevrijding ter wille van het *Zelf*, maar zoeter nog de vruchten van langdurigen en bitteren plicht, ja, de Verzaking ter wille van anderen, van de lijdende menschheid.

Hij die Pratyêka-Boeddha⁸⁹ wordt, is slechts aan zijn *Zelf* gehoorzaamheid verschuldigd. De Bodhisattwa, die den slag gewonnen heeft en den prijs in

68 DE STEM VAN DE STILTE.

zijne hand houdt, zegt niettemin uit
goddelijk mededoogen:

“Ter wille van anderen doe ik afstand
van deze groote belooning”.

En volbrengt de grootere Verzaking:

EEN VERLOSSER DER WERELD is hij nu.

.

Zie! Het einddoel der zaligheid en
het Pad van Weedom liggen in het
verschiet. Een van beiden kunt gij kiezen,
O, strever naar Smart, door komende
tijdkringen heen!

OM WADJRAPANI HOEM.

FRAGMENT III.

UIT "HET BOEK DER GULDEN VOORSCHRIFTEN."

DE ZEVEN PORTALEN.

"OEPÂDHYÂYA,⁹⁰ de keuze is gedaan, ik dorst naar Wijsheid. Den sluier hebt gij nu verscheurd, waarachter verborgen ligt het Geheime Pad, en de grootere Yâna⁹¹ hebt gij aangetoond. Uw dienaar hier is voor uwe leiding gereed."

Het is goed, Shrâwaka.⁹² Bereid u voor, want alléén zult gij moeten reizen. De Leeraar kan slechts den weg u wijzen. Het Pad is één voor allen, de middelen om het einddoel te bereiken moeten verschillen bij de Pelgrims.

Wat wilt gij kiezen, O, gij onver-

schrokken hart? De Samtan⁹³ of "Leer van het Oog," viervoudige Dhyâna, of wilt gij uwen weg gaan door Pâramitâs,⁹⁴ zes in getal, edele poorten van deugd, die leiden tot Bodhi en tot Pragnyâ, den zevenden trap in Wijsheid?

Het hobbelige Pad van viervoudige Dhyâna slingert zich bergopwaarts. Driewerf groot is hij, die den hoogen top bestijgt.

Door een nog steiler pad worden de Pâramitâ-hoogten gekruist. Uwen weg moet gij veroveren door zeven portalen, vestingen, bewaakt door wreede, geweldige machten — door hartstochten, die tot vleesch geworden zijn.

Wees goedsmoeds, Leerling; houd den gulden regel in gedachte. Hebt gij eenmaal doorloopen der Srotâpatti⁹⁵ poort, van hem, die zich in den stroom heeft begeven, hebt gij eenmaal in dit, of in eenig ander toekomstig leven, op

de bedding van Nirwâna's stroom uwen voet gedrukt — dan, O, gij met onbuigzamen Wil, hebt gij zeven geboorten nog slechts voor u.

Schouw om u heen. Wat ziet gij voor uwe oogen, O, strever naar Goddelijke Wijsheid?

“De mantel der duisternis bedekt den afgrond der stof; ik worstel in zijne plooiën. Onder mijn' blik wordt het donkerder nog, Heer; door één wenk van uwe hand wordt de duisternis verjaagd. Eene schaduw beweegt zich voort, kruipende gelijk eene slang, die zich in kronkelingen uitstrekt. . . . Zij groeit, zij zet zich uit, en verdwijnt in de duisternis.”

Het is uwe eigen schaduw buiten het PAD, uitgeworpen op de duisternis uwer zonden.

“Ja, Heer; ik zie het PAD, vol slijk in

het begin, doch aan het uiterste einde zich verliezende in Nirwâna's heerlijk licht. En nu zie ik de steeds nauwer wordende Portalen op den moeielijken en doornachtigen weg naar Gnyâna."

Gij ziet goed, Lanoe. Deze Portalen leiden den aspirant door de wateren heen naar "den anderen oever."⁹⁶ Elk Portaal bezit een gouden sleutel, die zijne poort ontsluit. Deze sleutels zijn:

1. DÂNA, de sleutel der liefdadigheid en der onsterfelijke liefde.

2. SHÎLA, de sleutel van Harmonie in woord en in daad, de sleutel, die de oorzaak en het gevolg in evenwicht houdt, en voor Karmische handeling geen ruimte meer overlaat.

3. KSHÂNTI, het verheven geduld, dat door niets verstoord wordt.

4. WAIRÂGYA, onverschilligheid voor vreugd en voor smart, waarbij de be-

goocheling overwonnen, en slechts de waarheid wordt opgemerkt.

5. WĪRYA, de onverschrokken geestkracht, die van uit het slijk der aardse leugens naar de hemelsche WAARHEID haren weg baant.

6. DHYÂNA, wier gouden poort eenmaal geopend zijnde, den Nardjol⁹⁷ leidt naar het rijk van het eeuwige Sat, en naar de eindelooze aanschouwing daarvan.

7. PRAGNYÂ, de sleutel, makende van den mensch eenen God, en hem schepende tot een Bodhisattwa, zoon der Dhyâni's.

Van de gouden Portalen zijn dit de sleutels.

Vóór gij het laatste Portaal kunt naderen, O, wever van uwen vrijdom, moet gij langs het Pad u meester maken van deze Pâramitâs van volmaaktheid

— voortreffelijke deugden, zes en tien in getal.

Want, O, Leerling, wat moet u voor-
gehouden worden vóór gij u geschikt
maakt uwen Leeraar van aangezicht tot
aangezicht te aanschouwen, en uwen
MEESTER in het volle licht te zien ?

Vóór gij de eerste poort kunt naderen,
moet gij leeren van uw denkvermogen
uw lichaam te scheiden, de schaduw
te verteren en te leven in het eeuwige.
In alles moet gij leven en ademen, zooals
alles wat gij waarneemt, ademt in u;
uzelf moet gij gevoelen als verwijlende
in alle dingen, en alle dingen in het ZELF.

Van uw denkvermogen zult gij geen
lusttuin maken voor uwe zinnen.

Van HET ZIJN, en van het overige
zult gij uw wezen niet afscheiden, maar
den Oceaan één maken met den druppel,
en den druppel met den Oceaan.

Zoo zult gij met al wat leeft in volle overeenstemming zijn, den menschen liefde toedragen de, als waren zij uwe broeder-leerlingen, leerlingen van éénen Leeraar, zonen van ééne liefderijke moeder.

Vele Leeraren zijn er; de MEESTER-ZIEL⁹⁸ Âlaya, de Algemeene Ziel is een hunner. Leef in dien MEESTER, gelijk ZIJN straal leeft in u. Leef in uwe medemenschen zooals zij leven in HEM.

Vóór gij staat op den drempel van het Pad, vóór gij de eerste poort doorloopt, moet gij in het Eene de twee doen opgaan, het persoonlijke opofferen aan het onpersoonlijke, en aldus vernietigen het "pad" tusschen de twee — Antahkarana.⁹⁹

Bereid u voor, antwoord te geven aan Dharma, de strenge wet, wier stem u bij uwe eerste, aanvankelijke schrede zal vragen:

Hebt gij u onderworpen aan alle regelen, O, gij met verheven verwachtingen?

Hebt gij hart en denkvermogen in samenklank gestemd met het groote denkvermogen en het hart der geheele menschheid? Want gelijk de bulderende stem der heilige Rivier alle Natuurklanken terugkaatst, ¹⁰⁰ moet het hart van hem, "die den stroom wil ingaan" in antwoord trillen op elke klacht en gedachte van al wat leeft en ademt."

Leerlingen kunnen vergeleken worden met de snaren van de zielroerende Winâ; het menscdom met haar klankbord; de hand, die haar bespeelt met den welluidenden adem der GROOTE WERELD-ZIEL.

De snaar, die in gebreke blijft onder de streek van 's Meesters hand met al de andere in liefelijken samenklank te trillen, springt — en wordt weggewor-

pen. Zoo is het ook met de gezamenlijke denkvermogens der Lanoe-Shrâwakas. Zij moeten samentrillen met het denkvermogen van den Oepâdhyâya — één zijn met de Al-Ziel — òf losbreken.

Dit doen de “Broeders van de Schaduw” — die hunne zielen vermoorden, de geduchte orde der Dad-Doegpa's.¹⁰¹

Trilt uw geheele wezen in samenklank met de groote smart der menschheid, O, candidaat voor licht?

Zoo ja dan moogt gij ingaan. Doch eer gij een voetstap zet op het sombere Pad der Smart, is het goed, dat gij de valkuilen leert kennen op uwen weg.

.

Gewapend met den sleutel van Liefdadigheid, van liefde en van teedere barmhartigheid, zijt gij nu veilig aangekomen voor de poort van Dâna, de poort, die aan den ingang staat van het PAD.

Zie, O, gelukkige Pelgrim! Het Portaal tegenover u is hoog en wijd, en schijnt gemakkelijk toegang te verleen. Recht en effen en groen is de weg, die er doorheen leidt. Gelijk een zonnige open plek is zij in de sombere diepten van het woud, eene plaats op aarde, waarin Amitâbha's paradijs zich afspiegelt. Nachtegalen zingen daar van hoop, en schitterend gepluimde vogels op groenen tak gezeten, van welslagen voor onversaagde Pelgrims. Zij bezingen de vijf deugden van Bodhisattwa, de vijfvoudige bron van het Bodhivermogen en de zeven trappen in Kennis.

Ga door! want den sleutel hebt gij bij u — gij zijt veilig.

Eveneens groenend en frisch is de weg, die leidt naar de tweede poort. Maar hij is steil en slingert zich heuvelopwaarts, ja, tot aan zijnen rotsachtigen top. Grijs nevelen zullen hangen over

zijne ruwe en steenachtige hoogte, en in het duister zal verder alles gehuld zijn. Naarmate hij voortschrijdt klinkt de zang der hoop zwakker in het hart van den pelgrim. De huivering van twijfel overvalt hem nu; zijn tred wordt minder vast.

Hoed u daarvoor, O, Candidaat! Hoed u voor vrees, die gelijk de zwarte, geruischlooze vleugelen van den nachtvogel zich uitspreidt tusschen het maanlicht uwer Ziel en het grootsche doel, dat in de verste verte voor u zichtbaar wordt.

De vrees, O, Leerling, doodt den wil, en brengt alle handeling tot stilstand. Wanneer aan de Shîla deugd ontbreekt—struikelt de Pelgrim, en aan Karmische steenen zal zijn voet zich stooten langs het rotsachtige pad.

Sta pal, O, Candidaat. Baad uwe Ziel in het kernwezen van Kshânti, want

het Portaal van dien naam nadert gij nu, de poort van vastberadenheid en geduld.

Sluit uwe oogen niet, noch wend uw gelaat af van Dordji; ¹⁰² steeds treffen Mâra's pijlen hem, die Wairâgya ¹⁰³ niet bereikt heeft.

Hoed u voor angst. Onder den adem der vrees wordt de sleutel van Kshânti roestig, en de roestige sleutel weigert te ontsluiten.

Hoe meer gij vooruitgaat, hoe meer valkuilen gij op uwen weg zult ontmoeten. Het Pad, dat zich voor u uitstrekt, wordt verlicht door één vlam — het is het licht der onversaagdheid, dat brandt in het hart. Hoe meer men waagt, hoe meer men zal verkrijgen. Hoe vreesachtiger men is, hoe meer het licht zal verbleeken — en dâ't licht alleen kan den weg aanwijzen. Want evenals de dralende zonnestraal, die op den top van een hoogen berg schijnt, na zijne

verdwijning wordt opgevolgd door duisteren nacht, zoo is het met dat hartelicht. Wanneer het uitdooft, zal eene donkere en dreigende schaduw van uit uw eigen hart vallen op het Pad, en van ontzetting zullen uwe voeten als aan den grond genageld zijn.

Behoed u, Leerling, voor die doodelijke schaduw. Geen licht, dat uitstraalt van den Geest, kan de duisternis verdrijven in de lagere Ziel, tenzij alle zelfzuchtige gedachte daaruit gevloten is, en de Pelgrim kan zeggen: "Van dit voorbijgaand omhulsel heb ik afstand gedaan; de oorzaak heb ik vernietigd: niet langer kunnen de uitgeworpene schaduwen als gevolgen bestaan. Want de laatste groote slag, de beslissende kamp tusschen het Hooger en het Lager Zelf heeft nu plaats gehad. Zie, zelfs de kampplaats is in den grooten strijd door den afgrond verzwolgen, en bestaat niet meer.

Hebt gij echter eenmaal de poort van Kshânti doorloopen, dan is de derde schrede afgelegd. Een slaaf is nu uw lichaam. Houd u gereed voor de vierde schrede, het Portaal der verzoe-kingen, die verlokken den *innerlijken* mensch.

Eer gij dat doel naderen kunt, alvorens uwe hand zich opheft om de klink op te lichten van de vierde poort, moet gij alle verstandelijke veranderingen in uw Zelf overwonnen, en het leger der gedachte-aandoeningen verslagen hebben, die vlug, heimelijk en ongevraagd, binnen het schoone altaar uwer Ziel sluipen.

Indien gij niet verslagen wilt worden door hen, dan moet gij uwe eigene scheppingen onschadelijk maken, die kinderen uwer gedachten, welke onzichtbaar en onvoelbaar om de menschheid heen zwermen, en het nakroost en de

erfgenamen zijn van den mensch en van zijn aardsch bederf. Van het schijnbaar volle moet gij de leegte leeren kennen, en van de schijnbare leegte de volheid. Zie diep in de bron van uw eigen hart, O, onverschrokken Strever, en geef antwoord. Kent gij van het Zelf de krachten, O, waarnemer van uiterlijke schaduwen?

Zoo niet, — dan zijt gij verloren.

Want op het vierde Pad, zal de lichtste aandoening van hartstocht of van begeerte het gestadige licht op de reine, witte muren der Ziel in beweging brengen. De kleinste golf van verlangen of zucht naar Mâyâ's begoochelende gaven, die gaat langs Antahkarana, — het pad, dat ligt tusschen uwen Geest en uw Zelf, de hoofdweg der gewaarwordingen, de ruwe wekkers van Ahankâra ¹⁰⁴, — ééne gedachte van dien aard, even vluchtig als een bliksemstraal, zal u uwe drie prijzen, — de prijzen, die

gij verworven hebt, doen verbeuren.

Want weet, dat het EEUWIGE geene verandering kent.

“Verzaak voor immer de acht vreeselijke ellenden; zoo niet, dan kunt gij voorzeker tot wijsheid, noch bevrijding ooit geraken,” zegt de groote Heer, de Tathâgata van volmaaktheid, “Hij, die in de voetstappen zijner voorgangers getreden is.” ¹⁰⁵

Streng en stipt is van Wairâgya de deugd. Zoo gij haar Pad ten einde toe zoudt willen volgen, dan moet gij uw denkvermogen en uwe gewaarwordingen vrij houden, veel meer dan te voren van de handeling die doodt.

Van reine Âlaya moet gij u verzadigen en als één worden met de Ziele-Gedachte der Natuur. Met haar vereenigd, zijt gij onoverwinnelijk, van haar afgescheiden, wordt gij een speelbal van Samwritti, ¹⁰⁶

de oorsprong van alle ontgoochelingen der wereld.

Alles in den mensch is onbestendig, behalve het reine, heldere kernwezen van Âlaya. De mensch is haar kristallen straal, een onbevleete lichtstraal inwendig, een stoffelijke kleivorm aan de buitenste oppervlakte. Die straal is uw levensgids en uw waar Zelf, de Wachter en de zwijgende Denker, het slachtoffer van uw lager Zelf. Door uw dwalend lichaam alleen kan uwe Ziel geschaad worden; bedwing en beheersch beide, en veilig zult gij zijn bij het oversteken van de naderende "Poort van Evenwicht."

Wees goedsmoeds, O, onversaagde pelgrim "voor den anderen oever." Geef geen acht op de influisteringen van Mâra's legerdrommen; wijs de verzoekers af, die slechtgeaarde Geesten, ijverzuchtige Lhamayin ¹⁰⁷ in de eindeloze ruimte.

Wees sterk! Gij nadert het middelste
Portaal nu, de poort van Weedom, met
hare tallooze valstrikken.

Heb meesterschap over uwe gedach-
ten, O, strever naar volmaaktheid, indien
gij haren drempel zoudt willen over-
schrijden.

Heb meesterschap over uwe Ziel, O,
zoeker naar onsterfelijke waarheden,
indien gij het doel zoudt willen bereiken.

Trek uwen Zieleblik samen op het
Eene Reine Licht, het Licht, dat vrij is
van beroering, en bedien u van uwen
gouden sleutel.

. ,

De vreeselijke taak is volbracht, uw
arbeid welhaast afgeloopen. Bijna over-
brugd is de afgrond, die zich opende
om u te verzwelgen.

.

Gij hebt nu de gracht overgestoken, die de poort van menschelijke harts-tochten omringt. Mâra en zijne woeste legerbende hebt gij nu overwonnen.

Uw hart hebt gij gereinigd van bezoe-
deling, gij hebt het gezuiverd van onreine
begeerte. Maar volbracht is uwe taak
nog niet, O, edele Strijder. Bouw hoog
op, Lanoe, den muur, die het Heilig
Eiland ¹⁰⁸ zal versterken, den dam, die
uw denkvermogen zal beschermen tegen
hoogmoed en zelfvoldoening bij de
gedachte aan de groote daad die is
verricht.

Een gevoel van eigenwaarde zou het
werk benadeelen. Bouw immer hoog op
den muur, anders zouden èn pelgrim
èn eiland verzwolgen worden door
den woesten stormloop van woedende
golven, die, van uit Mâyâ's grooten
Wereldoceaan zich opheffende en het
strand beukende, daar overheen zouden

rollen, ja, zelfs wanneer de zege reeds is behaald.

Uw "eiland" is het hert, uwe gedachten zijn de honden, die het in zijne vooruitgang op den stroom des Levens afmatten en vervolgen. Wee het hert, dat ingehaald wordt door de blaffende vijanden, alvorens het de Vallei van Toevlucht,—Dhyâna-Mârga, ¹⁰⁹ "het pad van zuivere Kennis" genaamd, bereikt heeft.

Eer gij u in Dhyâna-Mârga kunt zetelen en het uw eigendom kunt noemen, moet uwe Ziel worden als de rijpe manggavrucht: voor het leed van anderen even week en zoet als haar schitterend gouden vruchtenvleesch, voor uwe eigen nooden en smarten even hard als haar pit, O, overwinnaar van wel en wee!

Verhard uwe Ziel tegen de verzoe-kingen van het *Zelf*: verdien voor haar den naam van "Diamant-Ziel." ¹¹⁰

Want evenmin als de diamant, die diep begraven ligt in het kloppende hart der aarde, ooit aardsche lichten kan weerkaatsen, moeten uw denkvermogen en uwe Ziel, in Dhyâna-Mârga gedompeld, iets terugkaatsen van het begoochelende rijk van Mâyâ.

Wanneer gij dien staat hebt bereikt, dan vliegen de deuren der Portalen, die gij op uw Pad nog te doorloopen hebt, wijd open om u door te laten, en de hevigste krachten der Natuur hebben geen macht om u in uwen loop te stremmen. Gij wilt meester zijn van het zevenvoudige Pad: maar niet vóór dien tijd, O, Candidaat voor beproevingen, die geene woorden vermogen uit te drukken.

Vóór dien tijd wacht u eene nog veel zwaardere taak: gij moet uzelf voelen als AL-GEDACHTE, en alle gedachten bovendien verbannen, die voortkomen uit uwe Ziel.

Gij moet die vastheid van denkvermogen verkrijgen, waarin geene bries, hoe sterk ook, eene aardsche gedachte kan voeren. Aldus gezuiverd, moet het omhulsel van alle handeling, geluid of aardsch licht bevrijd worden; evenals de vlinder, overvallen door vorst, levenloos op den drempel nedervalt, — zoo moeten voor den tempel alle aardsche gedachten ontbonden worden.

Zie wat er geschreven staat:

“Eer de gouden vlam met gestadig licht kan branden, moet de lamp wel bewaard staan op eene windvrije plaats.”¹¹¹ Blootgesteld aan warrelenden wind, zal zij flikkeren, en bedriegelijke schaduwen zal de sidderende vlam afwerpen, donker en steeds veranderlijk, op den witten tempel van uwe Ziel.

En dan, O, gij zoeker naar Waarheid, zal uwe Denk-Ziel worden als een razende olifant, die in de bosschen woedt.

De boomen in het woud voor levende vijanden houdende, bezwijkt hij in zijne pogingen, om de voortdurend warrelende schaduwen te dooden, die dansen op den wand van door de zon verlichte rotsen.

Pas op, dat uwe Ziel, in bezorgdheid voor het Zelf, haren vasten grond niet verlieze op den bodem van Dewa-kennis.

Pas op, dat uwe Ziel, het ZELF vergetende, de beheersching niet verlieze over haar sidderend denkvermogen, en aldus het voordeel verbeuren zou, aan hare overwinningen toekomende.

Behoed u voor onbestendigheid! Want onbestendigheid is uw grootste vijand. Zij zal u afmatten in den strijd, en u van het Pad, dat gij betreedt, terugwerpen in de diepe, klevrige poelen van den twijfel.

Wees voorbereid en bijtijds gewaarschuwd. Indien gij beproefd hebt en

faaldet, O, onverschrokken strijder, verlies dan den moed niet; ga voort met strijden, en begin den aanval telkens weer opnieuw.

De onversaagde krijger zal nog, terwijl zijn kostbaar levenssap wegvloeit uit zijne groote, gapende wonden, den vijand aanvallen, hem uit zijne vesting verdrijven en overwinnen, eer hij den laatsten adem uitblaast. Handelt dan, gij allen, die faalt en lijdt, handelt evenals hij, en verjaagt uit de vesting uwer Ziel al uwe vijanden, — eierzucht, toorn, haat, tot zelfs de schaduw van begeerte, — ook dan, wanneer gij gefaald hebt.

Herinner u, gij die kampt voor 's menschen bevrijding,¹¹² dat elke mislukking welslagen is, en elke ernstige poging hare belooning wint op tijd. De heilige kiemen, die ongezien in 's leerlings ziel ontspruiten en groeien,

schieten bij elke nieuwe poging op; zij buigen gelijk het riet, maar nimmer breken zij, noch kunnen ooit verloren gaan. Wanneer echter het uur geslagen heeft, bloeien zij voort.¹¹³

.
Maar zoo gij voorbereid komt, heb dan geene vrees.

.
Van hier uit leidt uw weg recht en duidelijk door de Wîryapoort, de vijfde der Zeven Portalen. Nu zijt gij op weg naar de haven van Dhyâna, het zesde, het Portaal van Bodhi.

De Dhyânapoort is gelijk aan een albasten vaas, wit en doorschijnend, waarin een gestadig, gulden vuur brandt, de vlam van Pragnyâ, dat van Âtmâ uitstraalt.

Die vaas zijt gij.

Gij hebt van de voorwerpen der zinnen

u vervreemd, gij hebt gearbeid op het "Pad van zien", op het "Pad van hooren," en staat in het licht der Kennis. Den Titikshâstaat¹¹⁴ hebt gij nu bereikt.

Gij zijt veilig nu, O, Nardjol,

.

Weet, Overwinnaar der Zonde, dat wanneer eenmaal een Sowanî¹¹⁵ het zevende Pad is overgestoken, van blij ontzag de geheele Natuur trilt, en zich overwonnen gevoelt. De zilveren ster flikkert het nieuws toe aan de nachtbloesems, het beekje kabbelt het verhaal voor aan de keisteentjes; de donkere golven des oceaans zullen het in de branding toebulderen aan de rotsen, zachte, met geuren beladen koeltjes zullen het de valleien voorzingen, en statige pijnboomen zullen geheimzinnig fluisteren: "Een Meester is opgestaan, een MEESTER VAN DEN DAG".¹¹⁶

Gelijk eene witte zuil, met het front naar het Westen gekeerd, staat hij daar, en de opgaande Zon van eeuwige gedachte doet daarop hare eerste heerlijke stralen uitstroomen. Zijn denkvermogen spreidt zich uit in de eindelooze ruimte, evenals een tot kalmte gekomene en grenzelooze oceaen.

Leven en Dood houdt hij in zijne krachtige hand.

Ja, machtig is hij. De levende kracht, die in hem vrij is geworden, de kracht, die Hijzelf is, kan den sluier van begoocheling hoog opheffen, waarachter de Goden, de groote Brahm en Indra verborgen zijn. *Nu* zal hij zijne groote belooning zeker verwerven!

Zal hij de gaven, die zij verleent, niet gebruiken voor zijn eigen rust en gelukzaligheid, voor zijn welverdienden voorspoed en roem,— hij, die de onderwerper is van de Groote Begoocheling?

Neen, O, gij candidaat voor de verborgen kennis der Natuur! Als men de voetstappen wil volgen van den heiligen Tathâgata, zijn die gaven en krachten niet voor het Zelf.

Zoudt gij aldus de wateren willen afdammen, die ontspringen uit Soemeroe? ¹¹⁷ Zult gij om uwentwille den stroom afleiden, of hem naar zijne oorspronkelijke bron terugvoeren langs de kroon op het werk van eeuwenlange tijdkringen?

Indien gij wilt, dat de stroom van moeielijk verworpen kennis, van hemelgeborene Wijsheid, zacht vlietend water blijft, dan moet gij hem niet verlaten, opdat hij geen stilstaande vijver worde.

Weet, dat als gij van Amitâbha, het "Grenzelooze Tijdperk" de medewerker wilt worden, gij het verworven licht dan moet verspreiden, gelijk de

Bodhisattwa tweelingen ¹¹⁸ doen in de korte spanne tijds der drie werelden. ¹¹⁹

Weet, dat de stroom van bovenmenselijke kennis en van Dewa-Wijsheid, dien gij verworven hebt—van uit uzelfen, als kanaal van Âlaya, Âlaya uitgestort moet worden in eene andere bedding.

Weet, O, Nardjol, gij van het Geheime Pad, dat zijne reine, frissche wateren gebruikt moeten worden om van de wereldzee de bittere golven te verzoeten, — die groote zee van smart, gevormd door menschen tranen.

Helaas, wanneer gij eenmaal geworden zijt als de vaste ster aan den hoogsten hemel, dan moet die schitterende hemelbol van uit die wijde diepten voor allen schijnen — maar niet voor zichzelf, licht geven aan allen, maar van niemand nemen!

Helaas, wanneer gij eenmaal zijt gewor-

den als de reine sneeuw in de bergvalleien, koud en gevoelloos bij aanraking, maar warm en beschermend voor het zaad, dat diep in haren boezem sluimert, — dan moet diezelfde sneeuw de strenge vorst en de onstuimige noordewinden verduren, en zoo voor hunnen scherpen, wreedten tand de aarde behoeden, die den beloofden oogst, den oogst, die den hongerigen voedsel zal geven, in haren schoot bevat.

Zelf gedoemd om door toekomstige Kalpa's heen te leven, niet door den mensch gewaardeerd noch opgemerkt, als een steen ingelascht met ontelbare andere steenen, die den "Schutsmuur" ¹²⁰ vormen, zóó is uwe toekomst als gij de Zevende Poort doorgaat. Gebouwd door de hand van vele Meesters van Mededoogen, opgetrokken door hunne martelingen, door hun bloed gehecht, strekt hij het menschedom tot schild

sedert de mensch, mensch is, en beschermt hij haar voor meerder en veel grooter ongeluk en leed.

Met dat al ziet de mensch hem niet, wil hem niet opmerken, noch acht slaan op het woord der Wijsheid. omdat hij het niet kent.

Maar gij hebt het gehoord, gij weet alles, O, verlangende, oprechte Ziel . . . gij moet uwe keuze doen. Dus, luister nog verder.

Op het Pad van Sowan, O, Srotâpatti, zijt gij veilig. Ja, op die Mârga, waar niets dan duisternis den vermoeiden pelgrim tegenkomt, waar door doornen opengescheurd, de handen van bloed druipen, de voeten gewond worden door puntige scherpe steenen, en Mâra met krachtige hand regeert,—dâár ligt eene groote belooning *onmiddelijk* boven.

Kalm en onbewogen glijdt de Pelgrim

voort op den stroom, die naar Nirwâna leidt. Hij weet, dat hoe meer zijne voeten zullen bloeden, hoe reiner de louteraar zelf gewasschen zal worden, en dat na zeven kort op elkaar volgende en wegsnellende geboorten, Nirwâna hem ten deel zal vallen.

Zoo is het Pad van Dhyâna, het toeluchtsoord van den Yogî, het gezegende doel, waarnaar de Srotâpatti's hunkeren.

Niet zoo wanneer hij het Âryahata Pad overschreden en veroverd heeft.

Daar is Klesha ¹²¹ voor immer vernietigd en de wortel van Tânhâ ¹²² uitgeroeid. Maar wacht, Leerling, . . . nog één woord. Kunt gij het goddelijk MEDEDOOGEN uitroeien? Mededooogen is geene eigenschap.

Het is de Wet der WETTEN,—de eeuwige Harmonie, het ZELF van Âlaya, een onbegrensd, algemeen kernwezen,

het is het licht der eeuwigdurende Rechtvaardigheid, en geschiktheid voor alle dingen, het is de Wet der Eeuwige Liefde.

Hoe meer gij u er mede vereenzelvigt, uw wezen één maakt met haar WEZEN, hoe meer uwe Ziel zich vereenigt met al wat *is*, hoe meer gij worden zult het VOLSTREKTE MEDEDOOGEN. ¹²³

Zoo is het Ârya Pad, het Pad der Boeddha's van Volmaaktheid.

Wat beteekenen anders de heilige perkamentrollen, die u doen zeggen:

“Om! Ik geloof, dat niet alle Arhats van het Nirwânische Pad vruchten plukken de zoete.”

“Om! Ik geloof, dat niet alle Boeddha's ¹²⁴ Nirwâna-Dharma binnengaan.”

Ja; op het Ârya Pad zijt gij Srotâpatti niet langer meer, gij zijt een Bodhisat-

twā. ¹²⁵ De stroom is overgestoken. Het is waar, dat gij recht hebt op het Dharmakâyakleed, maar een Sambhogakâya is grooter dan een Nirwânî, en nog verhevener is een Nirmânakâya,—de Boeddha van Mededoogen. ¹²⁶

Buig nu uw hoofd, O Bodhisattwa, en luister. Mededoogen spreekt, en zegt: “Kan zaligheid bestaan, waar al wat leeft moet lijden? Zult gij gered worden, en gansch de wereld hooren schreien?”

Nu hoordet gij wat is gezegd.

Gij zult de zevende trap bereiken en gaan door de poort van eindelijk weten, maar slechts tot paring met ellende,—als gij een Tathâgata zoudt willen zijn, volg dan het voetspoor van hem, die u voorging, blijf onzelfzuchtig tot aan het eindelooze einde.

Nu weet gij alles,—kies uwen weg.

Zie het zwakke licht dat vloeit uit den oostelijken hemeltrans. Hemel en aarde vereenigen zich ten teeken van lof. En uit de viervoudig geopenbaarde Machten stijgt een zang van liefde op, uit het vlamme Vuur en uit het stroomende Water, uit de zoetgeurende Aarde en uit den ruischenden Wind.

Hoor! . . . uit de diepe onpeilbare bron van dat gulden licht, waarin zich de Overwinnaar baadt, verheft zich in duizend tonen zonder woorden de stem van het Al der Natuur, en zij verkondigt:

“VERHEUGT U, O, MENSCHEN VAN MYALBA.¹²⁷

EEN PELGRIM IS “VAN DEN ANDEREN OEVER” TERUGGEKEERD. EEN NIEUWE ARHAN¹²⁸ IS GEBOREN!

*VREDE KOME OVER AL WAT LEEFT.*¹²⁹

VERKLARINGEN.

1. Het Pâliwoord Iddhi is zinverwant aan het Sanskrietsche Siddhi's, of zielkundige vermogens, ongewone krachten in den mensch. Er zijn twee soorten van Siddhi's: de eene groep, die de lagere, ruwere zielkundige en verstandelijke krachten omvat, en de andere, die de beoefening van geestelijke vermogens eischt. Krishna zegt in *Shrîmad Bhagawad (Bhagawad Gîtâ)*: Hij, die Yoga beoefent, die zijne zinnen heeft onderworpen, en zijn denkvermogen heeft samengetrokken in mij, (Krishna) aan zulke Yogî's staan alle Siddhi's ten dienste.
2. De "Klanklooze Stem," of de "Stem van de Stilte." Letterlijk moest men

misschien lezen "Stem in den *Geestelijken Toon*", daar Nâda in het Sanskriet gelijkwaardig is met dezelfde uitdrukking in het Senzar.

3. Dhâranâ is de ingespannen en volkomen samentrekking van het denkvermogen op het een of andere inwendige voorwerp, vergezeld van volledige afgetrokkenheid van alles, wat tot het uiterlijke Heelal of de wereld der zinnen behoort.
4. De "groote Meester" is de uitdrukking door Lanoe's of Tjelâ's gebezigd, om het HOOPER ZELF aan te duiden. Het is gelijkwaardig met Awalokitesh-wara, en hetzelfde als Âdi-Boeddha bij de Boeddhistische Occultisten, Âtmâ, het "Zelf" (het Hooger Zelf) bij de Brâhmanen, en Christos bij de oude Gnostieken.
5. Ziel wordt hier gebruikt voor het Menschelijke Ego of Manas, hetzelfde,

waarnaar verwezen wordt in onze Occulte zevenvoudige verdeeling als de "Menschelijke Ziel," in tegenstelling met de Geestelijke en Dierlijke Zielen.

6. Mahâ-Mâyâ, "Groote Begoocheling" het voorwerpelijk Heelal.

7. Sakkâyaditthi, "waan" der persoonlijkheid.

8. Atawâda, de ketterij van het geloof aan de Ziel, of liever aan de afgescheidenheid der Ziel of van het *Zelf* van het Ééne Algemeene, Oneindige ZELF.

9. De Tattwagnyânî is de "kenner" of de onderscheider der beginselen in de natuur en in den mensch, en Atmâgnyânî is de kenner van Atmâ of het Algemeene EENE ZELF.

10. Kala Hansa, "de Vogel" of de

Zwaan. De Nâdawindoe panishad (Rig Weda), vertaald door de Koembakonam Theosofische Vereeniging zegt: — "De lettergreep A wordt beschouwd als zijn (de vogel Hansa's) rechtervleugel, U als zijn linkervleugel en M als zijn staart, en de Ardhamâtrâ (halve meter) wordt beweerd zijn hoofd te zijn.

11. Eeuwigheid heeft bij de Oosterlingen eene geheel andere beteekenis dan bij ons. Het woord staat gewoonlijk voor de 100 jaren of de "eeuw" van Brahmâ, den duur van eene Mahâ-Kalpa of eene periode van 311,040,000,000,000 jaren.
12. Dezelfde *Nâdawindoe* zegt: "Een Yogî, die de Hansa bestijgt (en aldus over AUM bespiegelingen houdt), wordt niet aangedaan door Karmische invloeden of crores van zonden".

13. Geef het leven der *persoonlijkheid* op, indien gij in den Geest wilt leven.
14. De drie toestanden van bewustzijn, welke zijn: Djâgrat, de wakende, Swapna, de droomende, en Soe-shoepti, de diep slapende toestand. Die drie Yogitoestanden leiden tot den vierden of
15. De Toerîya, aan gene zijde van den droomloozen staat, die boven alles gaat, een toestand van hoog geestelijk bewustzijn.
16. Sommige Oostersche Mystici bepalen de aanwezigheid van zeven gebieden van zijn, de zeven geestelijke Loka's of werelden binnen het lichaam van Kala Hansa, den Zwaan buiten Tijd en Ruimte, veranderbaar in den Zwaan *in* Tijd, wanneer deze in plaats van Brahman, Brahmâ wordt.
17. Enkel de uiterlijke wereld der

zinnen en van het aardsche bewustzijn.

18. De Halle voor de *Voorbereidende leer*.

Het astrale gebied, de tot de ziel behorende wereld van bovenzinnelijke waarnemingen en van bedriegelijke verschijnselen,—de wereld der mediums. Het is de groote “Astrale Slang” van Eliphas Levi. Geen bloesem in die regionen geplukt, is ooit op aarde teruggebracht zonder dat eene slang om zijnen stengel gekronkeld was. Het is de wereld der *Groote Begoocheling*.

19. Het gebied van het volmaakt geestelijk

Bewustzijn, waar niet langer gevaar bestaat voor hem, die het bereikt heeft.

20. De Ingewijde, die den leerling door

de Kennis, welke hij hem mededeelt, leidt naar zijne geestelijke of tweede

geboorte, wordt Vader, Goeroe of Meester genoemd.

21. Agnyâna, is onwetendheid of *niet*-Wijsheid, het tegenovergestelde van Kennis, Gnyâna.

22. Mâra is in exoterische godsdiensten een demon, een Asoera, maar in Esoterische Wijsbegeerte is het de verpersoonlijkte verleiding door middel der ondeugden van den mensch, en vertaald, beteekent het letterlijk "dat, hetgeen de Ziel doodt." Het wordt voorgesteld als een Koning (van de Mârâs), met eene kroon, waarin een juweel schittert van zulk een luister, dat het de oogen verblindt van hen, die er naar kijken, welke glans natuurlijk wijst op de betoovering, die de ondeugd uitoefent op zekere naturen.

23. De *geheime* of *innerlijke* kamer van

het Hart, in het Sanskriet Brahma-poera genaamd. Het "vurig vermogen" is Koendalinî.

24. Het "Vermogen" en de "Wereld-Moeder" zijn namen aan Koendalinî, — een der mystieke "Yogîkrachten" gegeven. Het is Boedhi, beschouwd als een werkzaam in plaats van als een lijdelijk beginsel, (hetgeen het gewoonlijk is, wanneer het slechts aangemerkt wordt als het voertuig of omhulsel van den Oppersten Geest Âtmâ.) Het is eene electro-geestelijke kracht, een scheppend vermogen, dat eenmaal tot werkzaamheid gebracht, even gemakkelijk dooden als scheppen kan.

25. Keshara, "luchtwandelaar" of "zwer-
ver". Zooals in de 6^e Adhyâya van de *Dnyaneshwari*, dien koning der mystieke werken wordt uitgelegd, — wordt het lichaam van den Yogî

112 DE STEM VAN DE STILTE.

als iets, dat *gevormd is uit lucht*,
als “een wolk waaruit ledematen
gesproten zijn”, waarna hij, (de
Yogî), de dingen aanschouwt aan
gene zijde der zeeën en der sterren;
dan hoort hij de taal der Dewa's
en verstaat die, en neemt zelfs waar,
wat er omgaat in het bewustzijn
van een mier.

26. Wînâ is een Indisch muziekinstrument, met snaren gelijk eene luit.
27. De zes beginselen; het beteekent, wanneer de lagere persoonlijkheid vernietigd is, en de innerlijke individualiteit ineengesmolten is met het Zevende Beginsel of de Geest, en zich daarin heeft opgelost.
28. De leerling is één met Brahman of Âtmâ.
29. De astrale vorm, voortgebracht door het Kâmisch beginsel, de Kâma Roepa, of het lichaam der begeerte.

30. Mânasa Roepa. De eerste duidt op het astrale of *persoonlijke* Zelf, de tweede op de individualiteit, of het wedergeboren wordende Ego, wiens bewustzijn op ons gebied, (de lagere Manas), verlamd moet worden.
31. Koendalinî — het “slangvormig” of “ringvormig” vermogen genoemd, uit hoofde van zijn spiraalachtige werking of vooruitgang in het lichaam van den asceet, die het vermogen in zich ontwikkelt. Het is een electrisch, vurig Occult of Fohatisch vermogen, de groote oorspronkelijke kracht, die de grondslag is van alle organische en anorganische stof.
32. Van dit “Pad” wordt in alle Mystieke werken melding gemaakt. Zooals Krishna in de Dnyaneshwari zegt: “Wanneer men dit Pad beschouwt hetzij men zich naar de velden van het Oosten begeeft, of

naar de huizingen van het Westen, *zonder beweging*, O, houder van den boog, *is het 't reizen op dezen weg*. Naar welke plaats men op dit Pad ook zou willen gaan, *die plaats wordt men zelf*." "Gij zijt het Pad", wordt aan den Adept Goeroe, en door den laatste weder tot den leerling gezegd na de Inwijding. "Ik ben de weg en het Pad," zegt nog een andere Meester.

33. Adeptschap — de "bloesem van Bo-dhisattwa".
34. Tanhâ — "de wil om te leven", de vrees voor den dood en de liefde voor het leven, de kracht of aandrang, welke wedergeboorte veroorzaakt.
35. De mystieke geluiden of de melodie, door den asceet gehoord in het begin van zijn overpeinzingstijperk, door de Yogîs Anâhadshabd

genoemd. De Anâhatan is de vierde der Tjakra's.

36. Dit beteekent, dat op de zesde trap van ontwikkeling, welke in het Occulte stelsel Dhâranâ is, elk zintuig op dit gebied als een individueel vermogen gedood of verlamd moet worden, en overgaan in het Zevende, het meest geestelijke zintuig, en daarmede één moet worden.

37. Zie No. 3.

38. Elke trap van ontwikkeling in Râdja Yoga wordt door een meetkunstige figuur verzinnebeeld. Dit eene is de heilige Driehoek, en gaat aan Dhâranâ vooraf. De $\triangle$ is het teeken der hooge Tjelâ's, terwijl eene andere soort van driehoek dat der hooge Ingewijden is. Het is het symbool "Ik" waarover Boeddha sprak, en dat door Hem gebruikt werd als een

zinnebeeld voor den belichaamden vorm van Tathâgata, wanneer deze bevrijd is van de drie methoden van de Pragnyâ. Eenmaal de voorafgaande en lagere trappen doorloopen hebbende, ziet de leerling niet langer de $\triangle$ maar de —, de verkorting van de —, het volledige Zevental. *De ware vorm wordt hier niet wedergegeven, omdat het bijna zeker is, dat kwakzalvers er zich meester van zouden maken, en haar zouden ontheiligen voor bedriegelijke doeleinden.*

39. De Ster, die boven schittert, is “de Ster van Inwijding.” Het kasteteeken der Shaiwas of volgelingen van de secte van Shiwa, de groote patroon van alle Yogî's, is eene zwarte ronde vlek, nu misschien het zinnebeeld van de *Zon*, maar in vroegere dagen in het Occultisme, dat van de Ster van Inwijding.

40. De grondslag, Oepâdhi van de immer onbereikbare Vlam, zoolang de asceet nog in dit leven is.

41. Dhyâna is de laatste trap vóór de eindtrap *op deze Aarde*, tenzij men een volkomen Mahâtmâ wordt. Zooals reeds gezegd is, in dezen toestand is de Râdja Yogî nog geestelijk bewust van het Zelf, en van de werking zijner hoogste beginselen. Een stap verder, en hij zal zich bevinden op het gebied boven het Zevende, het Vierde volgens sommige Scholen. Deze tellen na de uitoefening van Pratyâhâra — een voorafgaande oefening, teneinde zijn denkvermogen en zijne gedachten te beheerschen, — Dhâsena, Dhyâna en Samâdhi, en omvatten deze drie onder den oorspronkelijken naam van Sannyama.

42. Samâdhi is de toestand waarin de

asceet het bewustzijn van alle individualiteit verliest, zijn eigene daarin begrepen. Hij wordt dan — het Al.

43. De “vier graden van waarheid” zijn, in het Noordelijk Boeddhisme: Koe, “lijden of ellende;” Toe, “de verzameling van verzoekingën;” Moe, “de vernietiging daarvan;” en Tau, “het Pad.” De “vijf vertragingen” zijn: de kennis der ellende, de waarheid omtrent de menschelijke onbestendigheid, knellende beperkingen, en de volstreckte noodzakelijkheid om alle banden van hartstocht en zelfs van begeerten te verbreken. Het “Pad der Zaligheid” is de laatste.
44. Aan het Portaal der “verzameling” staat de Koning der Mârâs, de Mahâ Mâra, die den candidaat tracht te verblinden door den glans van zijn “Juweel”.

45. Dit is het vierde "Pad" onder de vijf Paden van wedergeboorte, welke alle menschelijke wezens leidt en slingert door eindelooze toestanden van vreugde en smart. Deze "Paden zijn slechts onderverdeelingen van het Eene, het Pad, dat door Karma gevolgd wordt.

46. De twee scholen van Boeddha's leer, de Esoterische en de Exoterische, worden onderscheidenlijk de Leer van het Hart en de Leer van het Oog genoemd. De Bodhidharma, de Wijsheidsgodsdienst in China,— van waar de naam Tibet bereikte noemde ze Tsoeng-men, (Esoterische) en Kian-men, (Exoterische school). De eerste wordt zoo genoemd, omdat het de leer is die vloeide uit Gautama Boeddha's *hart*, terwijl de Leer van het Oog voortkwam uit zijn hoofd of brein. De

Leer van het Hart wordt ook "het zegel der waarheid" of het "waarheidszegel" genoemd, een zinnebeeld dat aan het hoofd van bijna alle Esoterische werken gevonden wordt.

47. De "Boom der Kennis" is een titel door de volgelingen van de Bodhidharma gegeven aan hen, die de hoogte hebben bereikt, waarop mystieke kennis wordt verkregen, — aan de Adepten. Nâgârdjoena, de stichter van de Mâdhyamika School, "Draakboom" genoemd, omdat de Draak staat als een zinnebeeld van Wijsheid en van Kennis. De boom wordt vereerd, omdat onder den Bodhi of Wijsheidsboom Boeddha zijne geboorte en verlichting ontving, zijne eerste preek hield en stierf.

48. "Heilig Hart" is de Esoterische Leer.

49. "Diamant Ziel," Wadjasattwa, titel

van den oppersten Boeddha, "Heer van alle Mysteriën", Wadgradhara en Adi-Boeddha genaamd.

50. Sat, de eene Eeuwige en volstreckte Werkelijkheid en Waarheid, terwijl al het overige begoocheling is.
51. Volgens Shin-Sien's Leer, die aantoont dat het menschelijk denkvermogen gelijk is aan een spiegel, die elk stofatoom aantrekt en weerkaatst, en evenals de spiegel elken dag onderhouden en van stof gereinigd moet worden. Shin-Sien was de zesde Patriarch van Noord-China, die de Esoterische Leer van de Bodhidharma leeraarde.
52. Het wedergeboren wordende Ego wordt door de Noordelijke Boeddhisten de "ware mensch" genoemd, die, in vereeniging met zijn Hooger Zelf, een Boeddha wordt.

53. "Boeddha" beteekent de "Verlichte".
54. Zie No. 46. Het Exoterisch Boeddhisme voor de groote menigte.
55. Het gewone formulier, dat de Boeddhistische Geschriften voorafgaat, hetwelk beteekent, dat hetgeen volgt opgeteekend is naar de rechtstreeksche mondelinge overlevering van Boeddha en van de Arhats.
56. Onsterfelijkheid.
57. Rathapâla, de groote Arhat, spreekt zijn vader aldus toe in de legende, Rathapâla Soetrasanna genaamd. Daar al zulke legenden echter allegorisch zijn, (b. v. Rathapâla's vader had eene woning met *zeven deuren*), komt hieruit het verwijt voort aan degenen, die ze *letterlijk* opvatten.
58. Ascetische Brâhmanen, die heilige altaren, voornamelijk badplaatsen bezoeken.

59. De wedergeboren wordende Ego's.
60. De Ware, Goddelijke Wijsheid.
61. Het "Hooger Zelf", het "zevende" beginsel.
62. Onze stoffelijke lichamen worden in de mystieke scholen "schaduwen" genoemd.
63. Een woud, een wildernis, Aranyaukas. een hermiet, die wanneer hij een Yogî wordt, zich in de bosschen terugtrekt, en in het woud leeft.
64. Djoelaï is de Chineesche benaming voor Tathâgata, een titel aan elken Boeddha toegekend.
65. Alle Noordelijke en Zuidelijke overleveringen zijn het er over eens, dat Boeddha zijne eenzaamheid verliet en de menschen in het openbaar onderwijs gaf, zoodra hij het levensprobleem had opgelost; — d. i. innerlijke verlichting ontvangen had.

66. Elk geestelijk Ego is volgens de Esoterische leer een straal van een "Planeetgeest."
67. "Persoonlijkheden," of stoffelijke lichamen, "schaduwen" genaamd, zijn van kortstondig bestaan.
68. Denkvermogen, (Manas,) het denkend beginsel of Ego in den mensch heeft betrekking op "Kenniss" zelve, omdat de menschelijke Ego's Mânasapoetra's, de Zonen van het universeele Denkvermogen genoemd worden.
69. Zie No. 126.
70. Ibid.
71. Het Shangnakleed, afgeleid van Shangnawisoe van Râdjagriha, de derde groote Arhat of "Patriarch," zooals de Orientalisten de hiërarchie van de drie en dertig Arhats noemen, die het Boeddhisme verspreidden. "Shangnakleed" beteekent in over-

drachtelijken zin, het verwerven van Wijsheid, waardoor men het Nirwâna der vernietiging (der persoonlijkheid) kan ingaan. Het beteekent letterlijk het "Inwijdingskleed" der Neofieten. Ebkins beweert, dat dit "graslinnen kleed" gedurende de Tong Dynastie van Tibet naar China ingevoerd werd. De Chineesche zoowel als de Tibetaansche legende zegt, dat "Wanneer een Arhan geboren wordt, men op eene reine plek deze plant vindt groeien."

72. Het "Pâramitâ Pad bewandelen" beteekent een Yogî te worden met het uitzicht op ascetisme.
73. "Morgen" beteekent de volgende wedergeboorte of reïncarnatie.
74. Uit de voorschriften van de Prasanga School.
75. "Groote reis" of de geheele, volledige cyclus van levens in ééne "Rondte".

76. Nyima, de Zon in de Tibetaansche Astrologie. Migmar of Mars wordt verzinnebeeld door een "Oog" en Lhagpa of Mercurius door een "Hand."

77. Boeddha.

78. Srotâpatti of "hij die zich in den stroom begeven heeft" van Nirwâna, kan zeldzaam in één geboorte tot Nirwâna geraken, tenzij hij het doel bereikt, dat aan sommige bijzondere beweegredenen eigen is. Gewoonlijk wordt er van een Tjelâ gezegd, dat hij in één leven begint opwaarts te streven, en dat streven eerst in zijne zevende daaropvolgende geboorte beëindigt of bereikt.

79. Beduidt het persoonlijk lager "Zelf".

80. Tîrthika's, de Brâhmaansche sectegenooten "aan gene zijde" van de Himalaya's worden door de Boed-

dhisten van het Heilige Land, Tibet, "ontrouwen" genoemd, en vice versa.

81. Grenzeloos Gezicht, of tot de ziel behoorend, bovenmenschelijk gezicht. Men gelooft, dat een Arhan alles "ziet," en weet, wat zoowel op een afstand als op de plaats zelve gebeurt.

82. Zie No. 71: de Shangnaplant.

83. De "levende" is het onsterfelijke Hooger Ego, en de "doode,—het lager persoonlijk Ego.

84. Zie No. 126.

85. Het "Geheime Leven" is het leven als een Nirmânakâya.

86. Het "Open" en het "Geheime Pad," — of het exoterische en algemeen aangenomen Pad, dat, hetgeen aan den leek onderwezen wordt,—en het andere of het Geheime Pad,— waarvan de aard onderwezen wordt bij de Inwijding.

87. Menschen, die onkundig zijn van Esoterische waarheden en Wijsheid, worden "de levende Dooden" genoemd.
88. Zie No. 126.
89. Pratyeka Boeddha's zijn die Bodhi-sattwa's, welke naar het Dharma-kâyakleed streven, en het na eene reeks van levens dikwijls verkrijgen. Zich alleen bekommerende om hun eigen zaligheid en niet om de ellende der menschheid teneinde haar te helpen, gaan zij Nirwâna in, en—verdwijnen uit het oog en uit de harten der menschen. In het Noordelijk Boeddhisme is een Pratyeka Boeddha zinverwant aan geestelijke zelfzucht.
90. Oepâdhyâya is een geestelijke leermeester, een Goeroe. De Noordelijke Boeddhisten kiezen die gewoonlijk uit de Nardjols, heilige mannen,

geleerd in Gotrabhoe — Gnyâna en Gnyâna — Darshana — Shoeddhi, leeraren van de Geheime Wijsheid.

91. Yâna, — voertuig: zoo is Mahâyana, het "Groote Voertuig," en Hînayâna, het "Kleine Voertuig," de namen van twee Scholen voor godsdienstig en wijsgeerig onderwijs in het Noordelijk Boeddhisme.

92. Shrâwaka, — een toehoorder of een studeerende, die de godsdienstige leeringen bijwoont. Afgeleid van den wortel Shroe. Wanneer hij overgaat van de theorie in de praktijk of tot het uitoefenen van ascetisme, wordt hij een Shramanas, een "uitoefenaar," afgeleid van Shrama of handeling.

93. Samtan, (Tibetaansch) hetzelfde als het Sanskrietsche Dhyâna, of de

130 DE STEM VAN DE STILTE.

toestand van overpeinzing, waarvan vier graden bestaan.

94. Pâramitâ's, de zes voortreffelijke deugden: Barmhartigheid, zedelijkheid, geduld, geestkracht, bespiegeling en wijsheid. Voor de priesters bestaan er tien, de reeds genoemde, en bovendien nog: het gebruik van juiste middelen, wetenschap, godvruchtige geloften, kracht van doel, (Eitel's Chineesch Boeddhisme).
95. Srotâpatti, — letterlijk: "hij die zich in den stroom begeven heeft," die leidt naar den Nirwânschen Oceaan. Deze naam duidt op het *eerste* Pad. Het *tweede* heet Sakridâgâmin, "hij die nog slechts éénmaal geboren moet worden. Het *derde* wordt Anâgâmin genoemd, „hij die niet meer wedergeboren behoeft te worden,” tenzij hij zulks wenscht

om de menschheid te helpen. Het *vierde* Pad staat bekend onder den naam van Rahat of Arhat. Dit is het hoogste. Een Arhat aanschouwt Nirwâna gedurende zijn leven. Voor hem is het geen post-mortem toestand, maar Samâdhi, waarin hij alle Nirwânische gelukzaligheid * ondervindt.

96. "Aankomst aan den oever" is bij de Noordelijke Boeddhisten zinverwant aan het bereiken van Nirwâna door de beoefening van de zes en de tien Pâramitâ's.

97. Iemand zonder zonde, een heilige.

* Hoe weinig men op de Oriëntalistien staat kan maken voor het gebruik van juiste woorden en hunne beteekenis, wordt b.v. aangetoond in het geval van die "aangehaalde" autoriteiten. Zoo worden de vier juist verklaarde benamingen door R. Spence Hardy teruggegeven als: 1. Sowân; 2. Sakradâgami; 3. Anâgâmi, en 4. Arya. Door Rev. J. Edkins als: 1. Srotâpanna; 2. Sakardagam; 3. Anagânim, en 4. Arhan.

Schlagintweit spelt ze alweder verschillend, terwijl elk bovendien eene nieuwe afwijking geeft aan de beteekenis der uitdrukkingen.

98. De "MEESTER-ZIEL is Âlaya, de gemeene Ziel of Âtmâ, waarvan ieder mensch in zichzelf een straal heeft, en er wordt verondersteld, dat hij in staat is, zich daarmede te vereenzelvigen, en er zich geheel in op te lossen.
99. Antahkarana is de lagere Manas, de gemeenschapsweg tusschen de persoonlijkheid en den hooger en Manas of de menschelijke Ziel. Bij den dood wordt hij vernietigd als een pad of middel van gemeenschap, en het blijft in een vorm overleven als de Kâma-Roepea of de "schil."
100. De Noordelijke Boeddhisten en inderdaad alle Chineez en ontdekken in het geheimzinnig geruis van sommige groote heilige rivieren den grondtoon der Natuur. Vandaar de vergelijking. Het is een welbekend

feit in de Stoffelijke Wetenschap, zoowel als in het Occultisme, dat de vereenigde klank in de Natuur, — zooals die gehoord wordt in het geruisch van groote rivieren, in het geluid, dat ontstaat door de wuivende toppen der boomen in groote bosschen, of dat eener stad, op een afstand gehoord, een bepaalde zuivere toon is van de grootste waarde. Dit wordt door natuurkundigen en musici bewezen. Zoo voert Prof. Rice (over Chineesche muziek) aan, dat de Chineezzen het feit duizenden jaren geleden reeds erkenden door te zeggen, dat “de wateren van den Hoang-ho bij snel vlieten den toon *koeng* aangaven, “den overheerschenden toon” genaamd in de Chineesche muziek, en hij bewijst verder, dat deze toon overeenstemt met de F., “door de moderne natuurkundigen beschouwd als te zijn de werkelijke grondtoon der Natuur.” Professor B. Silliman vermeldt zulks ook in zijne

134 DE STEM VAN DE STILTE.

Grondbeginselen der Natuurkunde, zeggende, dat "men dezen toon houdt voor de middelste F. op de piano, die daarom als de grondtoon der Natuur beschouwd kan worden."

101. De Bhons of Doegpa's, de secte der "Roodkappen" worden beschouwd als de verst gevorderden in tooverij. Zij bewonen West en Klein Tibet en Bhoetan. Zij zijn allen Tantrika's. Het is bepaald belachelijk op te merken, hoe Oriëntalistien, die de grenslanden van Tibet hebben bezocht, zooals Schlagintweit en anderen, de plechtigheden en walgelijke praktijken van deze menschen verwarren met het godsdienstige geloof van de Oostelijke Lama's, de "Geelkappen" en hunne Nardjols of heilige mannen. Het volgende is hiervan een voorbeeld.

102. Dordji is de Sanskrietsche Wadjra,

een wapen of instrument in handen van sommige Goden, (de Tibetaansche Dragshed, Dewa's, die de menschen beschermen) en wordt beschouwd dezelfde occulte kracht te hebben om door het zuiveren der lucht slechte invloeden te keeren, als de ozon in de scheikunde. Het is ook een Moedra, een gebaar en eene houding, gebezigd bij het zitten in overpeizing, kortom, het is een zinnebeeld van macht over onzichtbare, slechte invloeden, hetzij als houding of als talisman. De Bhons of Doegpa's evenwel, die zich het zinnebeeld toegeëigend hebben, misbruiken het voor doeleinden van Zwarte Magie. Bij de "Geelkappen" of Geloegpa's, is het een symbool van kracht, zooals het Kruis bij de Christenen, terwijl het in geen geval eene meer "bijgeloovige" betekenis heeft. Bij de Doegpa's is het evenals de omgekeerde dubbele driehoek het teeken van tooverij.

136 DE STEM VAN DE STILTE.

103. Wairâgya is het gevoel van volstrekte onverschilligheid voor het voorwerpelijk heelal, voor vreugd en voor smart. "Afkeer" drukt de beteekenis van het woord niet uit, doch is er mede verwant.
104. Ahankâra, — het "Ik" of het besef, dat iemand van zijne persoonlijkheid heeft, de "Ik-ben-ik-heid."
105. "Iemand die treedt in het voetspoor van zijne voorgangers," of "van hen, die hem voorgingen," is de werkelijke beteekenis van den naam Tathâgata.
106. Samwritti is een der twee waarheden, die den begoochelenden aard of het ijdele van alle dingen aanduidt. Het beteekent in dit geval *betrekkelijke* waarheid. De Mahâyânaschool onderwijst het verschil tusschen deze twee waarheden,—Paramârthasatyâ en Samwrittisatyâ (Satyâ = „waarheid.”)

Dit is het twistpunt tusschen de Mâdhyamika's en de Yogâtjârya's; de eersten ontkennen en de laatsten stemmen toe, dat het bestaan van elken vorm toe te schrijven is aan eene vroegere oorzaak of aaneenschakeling van oorzaken. De Mâdhyamika's zijn de groote Nihi-listen en Ontkenners, voor wie alles Parikalpita is, eene begoocheling en eene dwaling in de wereld der gedachte en in het onderwerpelijke, evenals in het voorwerpelijke heelal. De Yogâtjârya's zijn de groote Geestelijken. Samwritti is daarom alleen als betrekkelijke waarheid de oorsprong van alle begoocheling.

107. Lhamayin zijn elementalen en slechte geesten, afkeerig van menschen, en daarom hunne vijanden.

108. Het Hooger Ego of het denkende Zelf.

138 DE STEM VAN DE STILTE.

109. Dhyâna-Mârga is letterlijk het "Pad van Dhyâna," of het *Pad der zuivere kennis*, van Paramârtha of in het Sanskriet Swasamwedana, "de beschouwing, die voert tot zelf-overtuiging of zelf-ontleding."
110. Zie No. 49. "Diamant- Ziel," of Wadgradhara is bij de Dhyani Boeddha's overheerschend.
111. Zie de Bhagawad Gîtâ VI. 19.
112. Dit is eene toespeling op een welbekend geloof in het Oosten (evenals ook, wat dat betreft in het Westen), dat elke nieuwe Boeddha of Heilige een nieuwe soldaat is in het leger van hen, die werken aan de bevrijding en aan het heil van het menschdom. In Noord-Boeddhistische landen, waar de leer der Nirmanakâya's geleeraard wordt,— dat zijn de Bodhisattwa's, die het

welverdiende Nirwâna of het Dharma-kâyakleed, (welke hen voor altijd uitsluit van de wereld der menschen), verzaken, teneinde onzichtbaar de menschheid voort te helpen, en haar ten slotte naar Paranirwâna te voeren, — wordt elke nieuwe Bodhisattwa of ingewijde groote Adept de “Verlosser der Menschheid” genoemd. De bewering van Schlagintweit in zijn *Boeddhisme in Tibet* als zou Proelpai Koe of Nirmanakâya “het lichaam zijn, waarin de Boeddha’s of Bodhisattwa’s op aarde verschijnen om de menschen te onderwijzen”, — is dwazelijk onnauwkeurig, en verklaart niets.

113. Eene zinspeling op menschenlijke hartslochten en zonden, die gedurende de beproevingen van het noviciaat gedood worden, en die een goed vruchtbaar veld opleveren

waarop de "heilige kiemen of zaden van voortreffelijke deugden kunnen ontspruiten. Voorafbestaande of aangeboren deugden, talenten of gaven worden beschouwd in eene vroegere geboorte verworven te zijn. Genie is zonder uitzondering een talent of aanleg, uit een ander leven medegebracht.

114. Titiksha is de vijfde toestand in Râdja Yoga, — die van de uiterste onverschilligheid, van onderwerping, zoo noodig aan hetgeen genoemd wordt "vreugde of smart voor allen," doch aan die onderwerping vreugde noch leed ontleenende, — kortom, het is het stoffelijk, verstandelijk en zedelijk onverschillig en ongevoelig worden voor elke vreugde en voor elke smart.

115. Sowanî is iemand, die Sowan

uitoefent, het eerste pad in Dhyâna, een Srotâpatti.

116. "Dag" beteekent hier een geheele Manwantara, een tijdperk van niet te berekenen duur.
117. De berg Meroe, de heilige berg der Goden.
118. In de Noord-Boeddhistische symboliek wordt gezegd, dat Amitâbha of "Grenzelooze Ruimte" (Parabrahman) in zijn paradijs twee Bodhisattwa's heeft, — Kwan - shi - yin en Tashishi, — die steeds licht uitstralen over de drie werelden waarin zij leefden, onze eigen wereld daaronder begrepen, (zie No. 119) teneinde met dat licht (der kennis) aan het onderricht der Yogî's mede te werken, die op hunne beurt de menschen willen verlossen.

142 DE STEM VAN DE STILTE.

Zij hebben volgens de allegorie hun verheven toestand in het rijk van Amitâbha te danken aan daden van barmhartigheid, die zij beiden als Yogî's verrichtten, toen zij nog op aarde waren.

119. Deze drie werelden zijn de drie bestaansgebieden, de aardse, de astrale en de geestelijke.
120. De "Schutsmuur" of de "Muur van Bescherming." Er wordt onderwezen van de vereenigde pogingen van opeenvolgende geslachten van Yogî's, Heiligen en Adepten, voornamelijk van de Nirmanakâya's, om als het ware een beschermingsmuur om de menschheid op te trekken, welke haar onzichtbaar maakt en voor nog erger rampen behoedt.
121. Klesha is de liefde voor vreugde of voor wereldsche genieting, slechte zoowel als onschuldige.

122. Tanhâ, de wil om te leven, dat, wat wedergeboorte veroorzaakt.
123. Dit "mededoogen" moet niet in hetzelfde licht beschouwd worden als "God, de goddelijke liefde" van de Godgeloovigen. Mededoogen staat hier voor eene afgetrokkene, onpersoonlijke wet, wier aard als volstreckte Harmonie, in wanorde wordt gebracht door tweedracht, lijden en smart.
124. In den Noord-Boeddhistischen spreektrant worden alle groote Arhats, Adepten en Heiligen Boed-dha's genoemd.
Dit is ontleend aan de *Thegpa Tjenpoido*, *De Mahâyâna Soetra*, "Aanroepingen tot de erkende Boeddha's." Deel I. IV.
125. Een Bodhisattwa is in de hiërarchie minder dan een "volmaakte Boed-dha." In de exoterische spreekwijze

worden deze twee benamingen zeer dikwijls met elkander verward. Doch de natuurlijke en juiste volksofvatting heeft als gevolg van die zelfopoffering een Bodhisattwa in hare vereering hooger geplaatst dan een Boeddha.

126. Dezelfde volksvereering noemt "Boeddha's van Mededoogen," de Bodhisattwa's, die, den rang van Arhat bereikt hebbende, (d. i. die het *vierde* of *zevende* Pad ten einde gebracht hebben), weigeren den Nirwânischen staat in te gaan of "zich in het Dharmakâyakleed te hullen en naar den anderen oever over te steken," daar het dan boven hunne macht zou zijn om de menschen, zelfs zoo weinig als Karma het toelaat, te helpen. Zij geven er de voorkeur aan om onzichtbaar, (als 't ware in den

Geest) in de wereld te blijven, en bij te dragen tot het heil der menschen, door hen aan te sporen de Goede Wet te volgen, d. i. hen te voeren langs het Pad der Rechtschapenheid. Het maakt deel uit van het exoterisch Noordelijk Boeddhisme al zulke groote karakters als Heiligen te vereeren, en zelfs gebeden tot hen te richten, evenals de Grieken en de Katholieken dit doen tot hunne Heiligen en Patroons; aan den anderen kant moedigen de Exoterische leeringen zulke dingen niet aan.

Er bestaat een groot verschil tusschen de beide leeringen. De exoterische leeebroeder kent nauwelijks de werkelijke beteekenis van het woord *Nirmanakâya*, — vandaar de verwarring en de onvolkomene verklaringen van de Oriëntalistten. Schlagintweit geloofst b. v. dat *Nirmanakâya* de stoffelijke vorm beteekent door de Boeddha's aangenomen, wanneer zij op aarde incarneeren, — „de

minst verhevene hunner aardische belemmeringen", (zie Boeddhisme in Tibet) — en zoo gaat hij voort eene geheel valsche voorstelling aan het onderwerp te geven. De werkelijke leering evenwel is de volgende:

De drie Boeddhische *lichamen* of *vormen* worden betiteld:

1. Nirmanakâya.
2. Sambhogakâya.
3. Dharmakâya.

De eerste is de etherische vorm, dien hij aanneemt wanneer hij het stofelijke lichaam verlatende, in zijn astraal lichaam zou willen verschijnen, — met bijvoeging van al de kennis van een Adept. De Bodhisattwa ontwikkelt dit lichaam in zichzelf terwijl hij op het Pad vooruitgaat.

Het doel bereikt en het voordeel verworpen hebbende, blijft hij op aarde als een Adept, en wanneer hij sterft, verwijlt hij in plaats van tot Nirwâna

in te gaan, in dat uitermate schoone lichaam, dat hij voor zichzelf geschapen heeft, onzichtbaar voor de oningewijde menschheid, teneinde over haar te waken en haar te beschermen.

Sambhogakâya is hetzelfde, maar vermeerderd met den luister der "drie volmaaktheden", onder welke de tenietdoening van alle aardsche aangelegenheden er eene is.

Het Dharmakâya-lichaam is dat van den volmaakten Boeddha, d.i. in het geheel geen lichaam, maar een ideale ademtocht: het is Bewustzijn, dat één is geworden met het Algemeene Bewustzijn, of Ziel, ontdaan van elk kenmerk.

Eenmaal een Dharmakâya geworden, laat een Adept of een Boeddha alle mogelijke betrekking met deze aarde of gedachte daaraan achter. Dus een Adept, die het recht op Nirwâna verworven heeft en in staat wil zijn de menschheid te helpen, "verzaakt het

Dharmakâya-lichaam”, op mystieke wijze gesproken, — houdt van het Sambhogakâya slechts de groote volledige kennis, en blijft in zijn Nirmanakâya. De Esoterische School leeraart, dat Gautama Boeddha en verscheidenen zijner Arhats zulke Nirmanakâya's zijn, boven wie, op grond der groote verzaking en opoffering ten behoeve van het menschdom, geene hoogere bekend zijn.

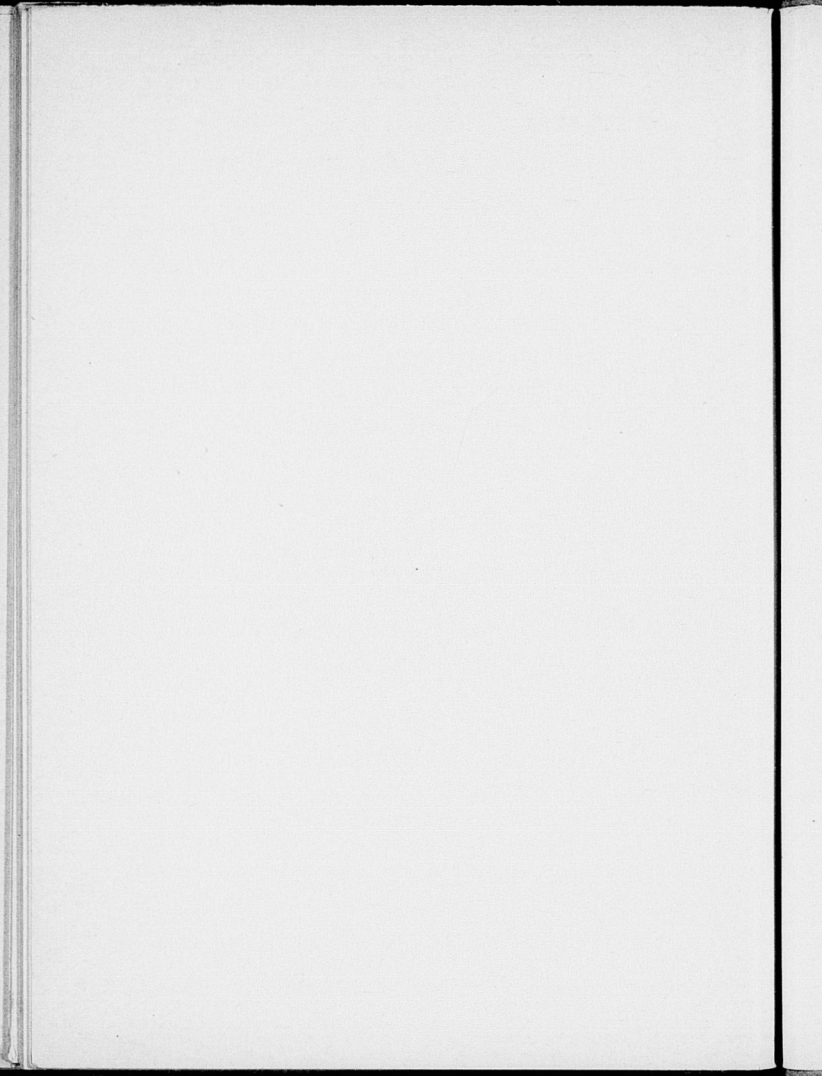
127. Myalbais onze aarde, — terecht “Hel” genoemd, en de grootste aller Hellen volgens de Esoterische School.

De Esoterische Leer weet van geene andere hel of strafplaats, dan eene door menschen bewoonde planeet of aarde. Awitchi is een toestand, en geene plaats.

128. Beteekent, dat een nieuwe, andere Verlosser van het menschdom.

is geboren, die de menschen ten laatste naar Nirwâna zal voeren, d. i. na het einde van den levenscyclus.

129. Dit is een der afwijkingen van de formule, die op elke Verhandeling, Aanroeping of Inlichting volgt. "Vrede kome over alle Wezens", "Gezegend zij al wat leeft", enz.
-

UITGAVEN VAN DE
Semarang-Drukkerij en Boekhandel

H. A. BENJAMINS

voorheen v. Asperen v. d. Velde

SEMARANG—JAVA.

HOLLANDSCHE WERKEN:

De Yoga-Sutra van Patanjali . . f 0.75

Widhiâ Pramânâ of Theosofie uit
den Hindoe-tijd (Javaansch—

Hollandsch) 2^e druk . . . „ 1.—

De Stem v. d. Stilte, door H. P. B. „ 0.75

Esoterische Wijsbegeerte, door

J. C. Chatterji . . . „ 1.—

Vrije Wil en Karma, door A. P. Sinnett „ 0.50

JAVAANSCH WERKEN:

Kitab Makrifat, 1ste deel . . . f 0.75

id. 2^e deel . . . „ 0.75

Wedasatmoko, 1^e deel (Handboekje) „ 0.75

id. 2^e „ id. „ 0.75

id. 3^e „ id. „ 0.75

id. 4^e „ in bewerking „ 0.75

MALEISCHE WERKEN:

Soerat Makrifat, jaitoe ilmoe hal

Hidoep. f 0.30

